

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • AUGUSTI 2014

Liahona

**Därför gör vi
missionsarbete, s. 28**

I stället för att sörja, gläds vi, s. 14

Pionjärer i Stillehavsområdet, s. 22

Skallerormen i din ryggsäck, s. 48

"Alla föds med Kristi ljus, ett vägledande inflytande som gör att varje människa kan skilja mellan rätt och fel. Det vi gör med det ljuset och hur vi svarar på dessa maningar att leva rättfärdigt, är en del av jordelivets prövning."

President Boyd K. Packer,
president för de tolv apost-
larnas kворum, "Dessa
ting vet jag", *Liahona*,
maj 2013, s. 8.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Guds skörd**
Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besökslärarnas budskap: Jesu Kristi gudomliga mission: Messias**

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto Leslie Nilsson. Insidan av omslagets framsida: Foto Jason Lindsey.

ARTIKLAR

- 18 Var stark och frimodig**
Yoon Hwan Choi
Skulle de andra vakterna straffas om jag inte drack alkoholen som vår befälhavare erbjöd oss?
- 22 Pionjärer i varje land: Tonga – Ett land helgat åt Gud**
Harvalene K. Sekona
Kung George Tupou I invigde Tonga åt Gud för 175 år sedan. De tonganska heliga är fortfarande hängivna.
- 28 Därför sprider vi evangeliet**
D. Todd Christofferson
Att sprida evangeliet är inget program, det är ett mål – Faderns, Sonens och den Helige Andens mål.
- 34 Guds eviga förbund**
Lär dig hur Abrahams förbund fungerar i vår tid och under tusenårsriket.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från aprilkonferensen 2014**
- 11 Gamla testamentets profeter: Job**
- 12 Vi talar om Kristus: Löftet om en framtid tillsammans**
Jarolyn Ballard Stout
- 14 Vårt hem, vår familj: Vi vet var han är**
Hernando Basto
- 16 Kyrkonytt**
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Rädslan ersattes med tro**
Katherine Nelson

42

42 Uppträd som om du ska stanna länge

Dennis C. Gaunt

*Du kommer inte alltid att vara
nöjd med livets omständigheter.
Du kan ändå vara glad.*

46 Min himmelske Fader sade nej – och ja

Angelica Hagman

*När Gud svarade "nej" på
mina böner så sade han
egentligen "inte än".*

*Se om du
kan hitta
Liahonan som
är gömd i det
här numret.
Tips: Var inte
ett får!*

60

48 De sanningar som är viktigast att känna till

President Boyd K. Packer

Ha inte kvar skallerormen i din ryggsäck. Fullkomlig omvändelse är möjlig.

52 Vår plats

53 Affisch: Missionärskamrater

54 Missionärer med banankaka

Mindy Raye Friedman

Banankaka är gott, men de här unga männen har något som smakar ännu bättre.

56 Från missionsfältet: Ett underverk på flygplatsen

Thomas E. Robinson III

Flyget skulle avgå snart och vi kunde inte köpa våra biljetter.

58 Frågor och svar

*Mamma arbetar hela dagarna.
Hur kan jag förbättra vår relation?*

60 Vägledning för de unga: Trotsa gravitationen: Gå framåt med tro

Bonnie L. Oscarson

*När vi konsekvent följer kyrkans
normer kan vi stå emot
motsståndarens inflytande.*

62 Därför är äktenskapet härligt!

Ben och Rachel Nielsen

*Vi älskar att vara gifta.
Här berättar vi varför.*

72

65 Särskilt vittne: Räcker det inte, just nu, om jag bara tror på att kyrkan är sann?

Jeffrey R. Holland

66 Bra idé

67 Jag kände den Helige Anden

Yichen

*Min bror hade gjort sig illa.
Vad kunde jag göra?*

68 Isas välsignelse

Mackenzie Van Engelenhoven

Isas pappa var inte medlem i kyrkan. Hon önskade att saker och ting var annorlunda.

70 Ett fåraktigt lejon

Äldste Kazuhiko Yamashita

Lambert trodde att han var ett får tills en varg dök upp.

71 Vår sida

72 Vänner runt om i världen:

Jag heter Kaloni och kommer från Tonga

Amie Jane Leavitt

74 Ta med Primär hem: Sunda aktiviteter stärker min familj

Jennifer Maddy

76 För små barn: Vänner till Eli

Jane Nickerson

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G.
Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen,
Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Verkställande direktör: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr

Skriv- och redigeringslag: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton,
Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, K. Kimall Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post
till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribat, koreanska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, norska,
polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2014 Vol. 138 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00
plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnar.
Här är två förslag.

"Missionärer med banankaka", sidan
54: Ni kan göra banankaka tillsammans
som familj (eller något annat gott som
familjen tycker om) och ge till personer
som ni känner er inspirerade att berätta om
evangeliet för. Ni kan ge samma budskap
som missionärerna med banankaka gör,
inbjuder dem till en aktivitet i kyrkan eller
bifoga ett utdelningskort.

"Sunda aktiviteter stärker min familj",
sidan 74: Ni kan låta barnen bestämma när
det gäller hemaftnarna den här månaden.
Barnen kan välja de aktiviteter, lektioner
och ämnen som de är mest intresserade
av och turas om att ta ansvar för hemaft-
narna. Uppmuntra varje barn att tänka på
de andra familjemedlemmarnas behov när
de väljer aktiviteter och lektioner.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Arbete, 4

Bön, 46, 67

**Den Helige Anden, 56,
60, 67**

**Familjen, 12, 14, 38, 53,
58, 62, 68, 74**

Förbund, 34

Försoningen, 48

Gudomlig natur, 70

Handlingsfrihet, 42

Hopp, 12, 14

Jesus Kristus, 7, 48

Lydnad, 18

**Missionsarbete, 22, 28,
41, 53, 54, 56**

Omvändelse, 14, 22, 28, 40

Omvändelse, 48

**Patriarkaliska välsignel-
ser, 12**

Pionjärer, 22

Pornografi, 48

Prästadömet, 34, 39, 68

Prövningar, 11, 12, 14

Rekreation, 74

Tro, 12, 14, 18, 60, 65, 80

Tålmod, 4, 11

Visdomsordet, 18

Vänner, 52, 76

Äktenskap, 12, 46, 62

**President
Dieter F. Uchtdorf**

andre rådgivare i
första presidentskapet

GUDDS skörd

En kvinna som heter Christa arbetade en gång på ett företag som sålde frön. Hon älskade sitt jobb. Det var en källa till stor förundran att varje litet frö hon sålde hade förmågan att förvandlas till något helt mirakulöst – en morot, ett kålhuvud eller till och med en mäktig ek.

Christa tyckte om att sitta vid sin dator och ta emot beställningar och svara på frågor. Men en dag fick hon ett klagomål som förbryllade henne.

”Fröna fungerar inte”, sade kunden. ”Jag köpte dem för två månader sedan och fortfarande har inget hänt.”

”Planterade du dem i bra jord och har du gett dem tillräckligt med vatten och solljus?” frågade Christa.

”Nej, men jag gjorde min del”, sade kunden. ”Jag köpte fröna. De skulle ju trots allt *garanterat* växa.”

”Men du planterade dem inte?”

”Absolut inte. Då skulle jag ju smutsa ner händerna.”

Christa funderade på det här och kom fram till att hon behövde skriva ner några planteringsinstruktioner. Hon bestämde att den första instruktionen skulle vara: ”Du måste följa planteringsinstruktionerna för att fröna ska gro. Du kan inte lägga dem på hyllan och förvänta dig att de ska växa.”

Det dröjde inte länge förrän ännu ett klagomål förbryllade henne.

”Det blir inget av fröna”, sade en kund.

”Planterade du dem i bra jord?” frågade Christa.

”Gav du dem tillräckligt med vatten och solljus?”

”O ja”, insisterade kunden. ”Jag gjorde allt det där – precis som det står på paketet. Men de fungerar inte.”

”Hände något över huvud taget? Började de gro?”

”Inget hände”, sade kunden. ”Jag planterade dem helt enligt anvisningarna. Jag hoppades att jag skulle kunna äta tomater till middag. Jag är mycket besviken.”

”Vänta”, sade Christa. ”Menar du att du planterade fröna i dag?”

”Var inte löjlig”, svarade kunden. ”Jag planterade dem för en vecka sedan. Jag väntade mig inte att se några tomater första dagen. Jag var tålmodig. Du skulle bara veta hur mycket jag har vattnat och väntat sedan dess.”

Christa insåg att hon behövde lägga till en instruktion: ”Fröna följer naturlagarna. Om du planterar fröna en morgon och förväntar dig att kunna äta tomater senare samma vecka så blir du besviken. Du måste ha tålamod och vänta på att naturen ska göra sin del.”

Allt gick bra tills Christa fick ännu ett klagomål.

”Jag är mycket besviken på era frön”, började kunden. ”Jag planterade dem så som det stod på paketet. Jag gav dem vatten, såg till att de fick solljus och väntade tills de slutligen gav skörd.”

”Det låter som om du gjorde allting rätt”, sade Christa.

"Så långt är det bra", svarade kunden. "Men det jag fick var zucchini!"

"Enligt mina anteckningar var det sådana frön du beställde", sade Christa.

"Men jag ville inte ha zucchini. Jag ville ha pumpor!"

"Nu hänger jag inte med."

"Jag planterade fröna i mitt pumpaland – i samma jord där det växte pumpor förra året. Jag berömde plantorna varje dag och talade om för dem vilka vackra pumpor de skulle bli. Men i stället för stora, runda, orange pumpor fick jag långa, gröna zucchini. I massor!"

Christa insåg då att det kanske inte räckte med instruktioner utan att det var nödvändigt att framställa

en princip: "Fröet du planterar och planterings tidpunkt avgör skörden."

Skördelagen

Aposteln Paulus undervisade om Guds skörd:

"Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan

sår skall hon också skörda.

Den som sår i sitt köttets åker skall av köttet skörda undergång, men den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv.

Låt oss inte tröttna på att göra gott. Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp" (Gal. 6:7–9).

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Samtala med dem du besöker om hur vi kan tillämpa Guds skördelag på relationer, omvändelse och vittnesbörd eller yrkesliv och utbildningsmål. Ni kan läsa och begrunda skriftställen som handlar om den här lagen, till exempel Ordspråksboken 11:18; Andra Korintierbrevet 9:6 och Alma 32. Uppmana dem att gå igenom tidigare mål och att sätta upp nya mål som leder till rättfärdiga resultat. Hjälプ dem göra upp en plan för att handla konsekvent så att de kan uppnå sina långsiktiga mål.

På senare tid har Herren gett oss ytterligare visdom och insikt i den här oföränderliga lagen:

”Det finns en lag, oåterkalleligen fastställd i himlen före denna världs grundläggning, på vilken alla välsignelser är baserade,

och när vi får någon välsignelse från Gud, så sker detta genom lydnad mot den lag på vilken den är baserad” (L&F 130:20–21).

Vi skördar det vi sår.

Guds skörd är ofattbart härlig. Till dem som ärar honom kommer hans rikliga välsignelser i ”gott mått, packat, skakat och rågat. ... Ty med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er” (Luk. 6:38).

Liksom jordiska frön kräver omsorg och tålmod, kräver också många himmelska välsignelser det. Vi kan inte lägga vår religion på hyllan och förvänta oss att kunna skörda andliga välsignelser. Men om vi planterar och vårdar evangeliets normer i vårt dagliga familjeliv är det mycket troligt att våra barn växer upp och ger andlig frukt av stort värde för dem och för framtida generationer.

Guds svar på våra böner kommer inte alltid omedelbart – ibland verkar de inte komma alls – men Gud vet vad som är bäst för hans barn. Helt säkert kommer vi en dag att se klarare. Då ser vi himlens godhet och generositet.

Till dess är vårt mål och vår stora glädje att gå i vår Mästare och Frälsares fotspår och att leva goda och ädla liv så att Guds utlovade och dyrbara skörd av ovärderliga välsignelser kan bli vår.

Vi skördar det vi sår.

Det är himlens lag.

Det är Guds skördelag. ■

Planera din skörd

Guds skördelag innebär att om vi vill ha något senare så måste vi arbeta på det nu. Om vi vill anlägga ett trädgårdsland behöver vi plantera frön, vattna dem och skydda dem från ogräs. Om vi inte gör det, får vi ingen skörd senare!

Det här trädgårdslandet har gett god ”frukt” som du kanske vill ha i ditt liv. Skriv på raderna nedan vad du kan göra den här månaden för att du ska kunna få de här välsignelserna.

Studera det här materialet under bön och försök få veta vad du ska prata om. Hur kan din kunskap om Frälsarens liv och roller stärka din tro på honom och välsigna dem du vakar över genom besöksundervisningen? För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi gudomliga mission: Messias

Det här är ett budskap i en serie besökslärarybudskap som handlar om olika aspekter av Frälsarens mission.

Skrifterna lär att vi kan vara i Guds närhet "genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd" (2 Nephi 2:8). *Messias* är "en form av ett arameiskt och hebreiskt ord som betyder 'den smorde'. I Nya testamentet kallas Jesus för Kristus, vilket är den grekiska motsvarigheten till *Messias*. Det betyder den smorde Profeten, Prästen, Konungen och Befriaren."¹

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum har vittnat: "Jag vet att [Jesus Kristus] är Israels Helige, den Messias som en dag kommer tillbaka i slutlig härlighet för att regera på jorden som herrarnas Herre och konungarnas Konung. Jag vet att det inte finns något annat namn givet under himlen varigenom en människa kan bli frälst."²

"[Jesus Kristus] är världens Frälsare och Återlösare", sade president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet. "Han är den utlovade Messias. Han levde ett fullkomligt liv och sonade våra synder. Han är alltid vid vår sida. Han strider för vår sak. Han är vårt hopp, han är vår frälsning, han är vägen."³

Ytterligare skriftställen

Johannes 1:38–41; 4:25–26, 40–42;
2 Nephi 6:13; 25:16–17

SLUTNOTER

- Handledning för skriftstudier, "Messias"; scriptures.lds.org/sv.
- Jeffrey R. Holland, "Den ende sanne Guden, och den som han har sänt, Jesus Kristus", *Liahona*, nov. 2007, s. 42
- Dieter F. Uchtdorf, "Lärjungeskapets väg", *Liahona*, maj 2009, s. 78.

Tro, Familj, Tjänande

Från skrifterna

Kristi kvinnliga lärjungar har bevittnat hans roll som Messias. Maria från Magdala var en av Jesu Kristi lärjungar. Hon var den första som såg "att stenen var borttagen från [graven]" morgonen då Kristus uppstod. Hon "stod utanför graven och grät" när hon hade upptäckt att hans kropp inte längre var där.

Sedan "vände hon sig om och fick se Jesus stå där, men hon förstod inte att det var han.

Jesus sade till henne: 'Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?' Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: 'Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.'

Jesus sade till henne: 'Maria.' Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: 'Rabbuni' – det betyder lärare." Maria insåg att det inte var trädgårdsmästaren utan Jesus Kristus, Messias. (Se Joh. 20:1–17.)

Att begrunda

Varför är det viktigt att förstå Frälsarens roll som Messias?

ANTECKNINGAR FRÅN APRILKONFERENSEN 2014

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från generalkonferensen i april 2014 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa aktuella lärdomar från levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan.

LÄROMÄSSIGA HÖJDPUNKTER

Sätt Guds lagar främst

"Ordet *religion* betyder bokstavligen ... att 'åter knyta an' till Gud. Frågan vi bör ställa oss själva lyder: Är vi tryggt knutna till Gud så att vår tro syns eller är vi i realiteten knutna till något annat? ... Många prioriterar annat framför Gud. ... Guds lagar måste ständigt vara vår norm. ... När vi stöter på kontroversiella frågor bör vi först söka Guds vägledning. ...

Frestelsen att vara populär kan få oss att sätta människors åsikter framför Guds ord. ... Även om 'alla gör det' är fel aldrig rätt. ... Det är min bön att du tryggt ska återknytas till Gud, att hans eviga sanningar är inristade i ditt hjärta för evigt."

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, "Låt din tro synas", *Liahona*, maj 2014, s. 29, 30, 31.

Få förslag på hur du kan utvärdera dina prioriteringar på [lds.org/go/priorities814](https://www.lds.org/go/priorities814).

PROFETISKT LÖFTE

Hopp

"Jag föreslår att ni ser på både kort och lång sikt i er strävan att ge ett arv av hopp till er familj. ... Det finns saker ni kan göra tidigt, när de ni älskar är unga. Kom ihåg att det är lättare och gör större verkan att be dagliga familjeböner, studera skrifterna i familjen och bära vittnesbörd på sakramentsmötet när barnen är små. ... När vi gjort allt vi kan i tro visar Herren att vårt hopp om större välsignelser för våra familjer är berättigat, mer så än vi kan föreställa oss."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "En ovärderlig arvedel av hopp", *Liahona*, maj 2014, s. 25.

Du hittar sätt att efterlämna ett arv till din familj på [lds.org/go/legacy814](https://www.lds.org/go/legacy814).

GÅ OCH GÖR DET

President Thomas S. Monson bad oss att "[ta] oss tid till att läsa kon-

ferensbudskapen när de ... ges ut i kommande nummer av *Ensign* och *Liahona*, för de förtjänar att vi går igenom och studerar dem noggrant."

Från "Tills vi möts igen", *Liahona*, maj 2014, s. 115.

FYLL I TOMRUMMET

1. "Tillsammans med bön har _____ kraft att skydda familjer." Se lds.org/go/reeves814 eller Linda S. Reeves, "Skydd mot pornografi – ett hem med Kristus i centrum", s. 17.
2. "[Kunskap] kommer ... endast genom personlig _____ och _____." Se lds.org/go/packer814 eller president Boyd K. Packer, "Vittnesbördet", s. 94.
3. "Evangeliet 'är inte en tyngd, det är _____.' Det bär oss." Se lds.org/go/stevens814 eller Jean A. Stevens, "Frukta inte, ty jag är med dig", s. 83.
4. "Lydnad ... är ett val mellan _____ och Guds obegränsade visdom och allmakt." Svaret finns på lds.org/go/perry814 eller se äldste L. Tom Perry, "Lydnad genom trofasthet", s. 103.

Svar: 1. Mormons bok; 2. bön, begundand; 3. vingar; 4. vår egen

DRA PARALLELLER

Kärlek

Några av de viktigaste ämnena tas upp av fler än en talare på generalkonferensen. Det här sade tre talare om kärlek:

- Till ungdomar: "Fatta mod. Ren kristuslik kärlek som kommer av sann rättfärdighet kan förändra världen." – Äldste Jeffrey R. Holland, "Priset för och välsignelserna av ett lärjungeskap", s. 8.
- Till kvinnor: "När vi ser bortom skillnader i ålder, kultur och omständigheter ... , då fylls vi med Kristi rena kärlek." – Bonnie L. Oscarson, "Systerskap: Vi behöver verkligen varandra!", s. 121.
- Till män: "Vi ... har lovat att vara ett folk som älskar Gud och vår nästa och som är villiga att visa den kärleken i ord och handling. Det är kärnan i vilka vi är som Jesu Kristi lärjungar." – President Dieter F. Uchtdorf, "Sover du dig genom återställelsen?" s. 61.

För att få veta vad president Monson och andra hade att säga om att uttrycka kärlek till alla, gå till lds.org/go/love814.

Prästadömet

”Prästadömet kraft välsignar oss alla”, sade äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum i sitt tal ”Prästadömet nycklar och myndighet”. ”Prästadömet nycklar leder kvinnor såväl som män och prästadömet förrättningar och prästadömet

myndighet tillhör både kvinnor och män.” Eftersom vi alla behöver förstå prästadömet bättre, förtydligade äldste Oaks nyckelprinciper i sitt konferens-tal om prästadömet kraft, nycklar och myndighet. Följande frågor kan hjälpa dig studera hans budskap.

Frågor att begrunda:

- Vad är prästadömet nycklar och varför är de nödvändiga?
- Vad är förhållandet mellan prästadömet nycklar och prästadömsmyndighet?
- Begränsas prästadömet välsignelser beroende på kön?

Vad det här betyder för mig:

- Vilken myndighet delegeras till mig när jag tar emot uppdrag eller kallelser från någon

som innehar prästadömet nycklar?

- Vilka ansvar har jag i min nuvarande uppgift eller kallelse som jag behöver uppfylla?
- Vad kan jag lära mig om Guds kärlek av det här talet och hur skulle jag dela med mig av det till någon som har frågor?

Du kan studera det här talet på [lds.org/go/oaks814](https://www.lds.org/go/oaks814).

SVAR FÖR DIG

Under varje konferens ger profeter och apostlar inspirerade svar till frågor som kyrkans medlemmar kan ha. Använd majnumret 2014 eller besök conference.lds.org för att få svar på dessa frågor:

- Hur besvarar uppståndelsen frågorna om vem Jesus Kristus från Nasaret verkligen var? Svaren finns på [lds.org/go/dtc814](https://www.lds.org/go/dtc814) eller se D. Todd Christofferson, ”Jesu Kristi uppståndelse” s. 111.
- Vad är sambandet mellan lydnad och handlingsfrihet? Svaret finns på [lds.org/go/hales814](https://www.lds.org/go/hales814) eller se Robert D. Hales, ”Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud”, s. 35.
- Hur blir vi välsignade när vi ingår och håller heliga förbund? Svaret finns på [lds.org/go/wixom814](https://www.lds.org/go/wixom814) eller se Rosemary M. Wixom, ”Att hålla förbunden skyddar oss, förbereder oss och ger oss kraft”, s. 116.

JOB

*"Jag vet inte något som kyrkans medlemmar behöver i högre grad än Jobs övertygelse och uthållighet."*¹ – Äldste Joseph B. Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kворum

Jag var känd för att vara en man som fruktade Gud och undvek det onda.² Herren välsignade mig med sju söner och tre döttrar, och han gav mig stora materiella rikedomar, bland annat "7 000 får, 3 000 kameler, 500 par oxar och 500 [åsnor], dessutom tjänare i stor mängd."³

Satan trodde att jag skulle sluta vara rättfärdig och att jag skulle förbanna Herren om jag inte längre hade timlig framgång. Herren lät Satan pröva mig men han lät honom inte skada mig fysiskt. Satan gjorde så att min boskap blev stulen eller förstörd och sände en stark vind som fick mitt hus att rasa, så att mina tio barn, som var därinne, dog. I stället för att förbanna Herren "rev [jag] sönder [min] mantel, rakade

[mitt] huvud och föll ned på marken och tillbad" Herren.⁴

När Satan såg att jag inte tänkte förbanna Gud ville han ge mig fysiska prövningar. Herren lät Satan göra det men han lät honom inte ta mitt liv. Satan gjorde så att jag fick "svåra bölder, från fotsulan ända till hjässan".⁵ Ändå höll jag huvudet högt och vägrade att förbanna Herren. Mina vänner sörjde tillsammans med mig.

Mina vänner sade att mitt lidande hade orsakats av min egen orättfärdighet och att jag måste omvända mig, men jag visste att jag var en rättfärdig man.⁶ Senare befallde Herren mina vänner att omvända sig. De tillsades att offra ett brännoffer och låta mig be för dem.⁷

När Herren hade sett min rättfärdighet gjorde han så att mitt stora lidande försvann, och han välsignade mig med "dubbelt upp mot vad [jag] förut hade haft".⁸ Nu hade jag "14 000 får, 6 000 kameler, 1 000 par oxar och 1000 [åsnor]", och dessutom fick jag sju söner och tre döttrar till.⁹ Herren belönade mig verkligen rikligt för min tro och mitt tålamod.

Jag har sett Herrens hand i mitt liv, både under mina svårigheter och i mitt välstånd. Jag vittnade djärvt: "Jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet. När sedan denna min sargade hud är borta, skall jag i mitt kött skåda Gud."¹⁰ ■

Job var ingen profet, men hans liv, vittnesbörd och uthållighet under prövningar kan vara till inspiration för oss.

SLUTNOTER

1. Joseph B. Wirthlin, "Ge aldrig upp", *Nordstjärnan*, jan. 1988, s. 6.
2. Se Job 1:1.
3. Se Job 1:2–3.
4. Se Job 1:7–22.
5. Job 2:7.
6. Se Job 22–27.
7. Se Job 42:7–9.
8. Job 42:10.
9. Se Job 42:12–13.
10. Job 19:25–26.

LÖFTET OM EN FRAMTID TILLSAMMANS

Jarolyn Ballard Stout

När vi fick veta att min make hade cancer kändes det som om hela vår värld rasade samman. Hur skulle jag någonsin klara att ta hand om åtta barn ensam?

Det var en molnig söndagsmorgon när jag stod vid köksbänken och diskade morgondisken. Mina två yngsta barn tittade på en film om skrifterna i familjerummet bredvid köket. Jag hade förlorat mig i tankar och kinderna var våta av tårar. Jag kunde inte låta bli att tänka på cancer som hade invaderat vårt hem. Min make hade kämpat mot den i flera år, men nu hade den spridit sig. Min tro sviktade. Hjärnan var fylld av "tänk-om-tankar".

Plötsligt avbröt filmen mina tankar med ord från en lugnande röst: "Frid, var lugn. ..."

Varför är ni rädda? Har ni ännu ingen tro?" (se Mark. 4:39–40).

Jag lade ifrån mig disktrasan och tittade på teven. Filmen handlade om när Frälsaren lugnade stormen. Det var som om orden hade talats till mig av Frälsaren själv. En varm och fridfull känsla kom över mig. Det var en påminnelse om att hålla fast vid tron jag hade lärt mig så mycket om under åren med cancer. Det var en tro som stöddes av orden i min patriarkaliska välsignelse.

Jag fick min patriarkaliska välsignelse när jag var femton. En mening

som bara verkade beskriva en del av mitt tempeläkenskap innebar nu ett stort löfte för mig. Den talade om den rättfärdige prästadömsbärare jag skulle gifta mig med och att han skulle "hjälpa dig, vägleda dig och understödja dig, inte bara i din ungdom utan också under senare år".

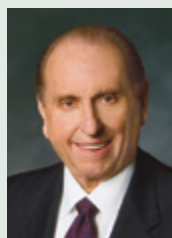
När jag läste min patriarkaliska välsignelse gång på gång under åren då vi kämpade mot cancer, gav den meningen mig stort hopp. Varje gång förnyades min tro på löftet om vår framtid tillsammans. Jag minns den stora tröst som Anden hade gett mig när min make fick diagnosen. Jag lärde mig den delen av min patriarkaliska välsignelse utantill, och när cancerproven kom tillbaka

med dåliga resultat så tänkte jag på det löftet.

Jag lärde mig att låta Frälsaren bära oss. Jag lärde mig att jag måste vara stadig i min tro, och jag lärde mig att bekämpa min växande rädsla med tro. Filmen den morgonen påminde mig om att lita på Herren.

När jag har tro får jag förmåga att låta Jesus Kristus bära min börda. Precis som för Almas folk som var i fångenskap och inte kände bördan på sina axlar (se Mosiah 24:14), så är det för vår familj när vi kämpar mot cancer. Vår familj har kunnat möta cancer utan de bördor som den kunde ha fört med sig.

Min make genomgår fortfarande prover för att kontrollera

LÄRA SIG AV SVÅRIGHETER

"Svårigheter kommer i vårt liv, problem som vi inte förutsett och som vi aldrig själva skulle välja. Ingen av oss är immun. Avsikten med dödligheten är att lära och växa till att bli mer lik vår Fader, och det är ofta i de svåra tiderna som vi lär oss mest, hur smärtsamma lärdomarna än må vara."

President Thomas S. Monson, "Gud vare med er tills vi möts igen", *Liahona*, nov 2012, s. 111.

cancercellernas spridning eller hitta eventuella tumörer. Vi har fortfarande sjukhusräkningar och de kvarvarande biverkningarna av behandlingarna. Och jag ber fortfarande varje dag att min make ska bli av med cancer. Jag ber att vi båda ska leva tills vi blir gamla. Jag säger också till min himmelske Fader: "Må din vilja ske."

Jag vet inte när de "senare år" som det talas om i min välsignelse ska komma. Jag hoppas att orden i min välsignelse betyder att min make och jag ska kunna gå ut som missionärer när barnen har blivit stora. Jag

hoppas att det betyder att min make kommer att leda vår häst när han tar med barnbarnen på ridturer, och låter dem studsa på hans knä. Men jag vet att när Gud än tar honom bort från den här jorden så är det i hans tid.

Jag oroar mig inte längre för när de senare åren är. Det har ingen betydelse. Jag litar på att Herren hedrar det löfte han gav till mig i min patriarkaliska välsignelse. Han har tagit hand om oss under dessa år, och han kommer att fortsätta ta hand om oss i framtiden. ■

Författaren bor i Utah i USA.

Om du inte har fått din patriarkaliska välsignelse så prata med din biskop eller grenspresident om att få den. Om du har en patriarkalisk välsignelse, läser och begrundar du den ofta? Har du tro på Herrens löften?

VI VET VAR HAN ÄR

Hernando Basto

Vårt fokus som en evig familj kommer alltid att vara på Gud.

När ansiktena på två unga män visade sig i den övre delen av dörren till vårt hus i Colombia, trodde vi att de stod på något för att kunna se oss genom dörren. Det gjorde de inte. De vara bara så långa! Vår treårige son Pablo Ezequiel tittade förundrat upp på dem. Inom några dagar var de hans bästa vänner.

Vår familj – min hustru Ludy, Erika, Yesica och lille Ezequiel – sökte efter Herren. Vi följde redan några evangelieprinciper: Vi bad bordsbön, vi bad som familj och vi hade familjeaktiviteter. Våra liv var baserade på vår familjeenhet. När de där ”stora änglarna”, som Ezequiel kallade äldsterna, kom, så var det en bekräftelse på våra ansträngningar att stärka familjen och fokusera på Gud.

Med skrifterna som vägledning undervisade äldsterna Fa och Fields oss om vägen. Vi hade frågat Herren var vi skulle tillbe honom. Mormons bok och det återställda evangeliet besvarade alla de frågor som hade dykt upp under årens lopp i våra familjesamtal. Svaren passade precis, och vi blev snart medlemmar i kyrkan. Ett år senare ingick vi förbund och beseglades som en evig familj i templet i Bogotá.

Vi kände så stor glädje över att vi hade lett in våra barn på evangeliets stig. Anden fanns i vårt liv och vårt hem, och Ezequiel, som då var fyra år, bad en bön som vi aldrig ska glömma. Han sade: ”Käre himmelske Fader, vi tackar dig för den här vackra lilla pojken som jag är, amen.” Vi sade alla amen och kramades och log. Den där lille pojken var vår glädje.

Under åren som följde gjorde vi det till en vana att besöka templet regelbundet, och vi kunde åka dit två eller tre gånger om året. Vi bodde drygt 40 mil från templet, men det kändes aldrig för långt bort för oss. Det var alltid roligt att förbereda sig för att åka till templet. Släktforskning är en prioritet för våra barn, och de tyckte om att utföra dop för de döda. Vi förberedde oss alltid vördnadsfullt och hade sedan en ljuvlig upplevelse i Herrens hus.

Ezequiel tillväxte i ande och tro. Hans mamma var hans största skatt. Han hade alltid en särskild komplimang till henne. En dag sade han till sin mamma: ”Mamma, jag älskar dig mer än dinosaurieben!” Vi skrattade allihop, för det bästa han visste var att leta efter dinosaurieben.

Vår dyrbare Ezequiel tillbringade fjorton år av sitt liv med oss i evangeliet som förenar oss. Han var alltid snabb att lyda. Hans kärlek lyste alltid upp vårt hem. Hans systrar och de heliga i skrifterna var hans föredömen. Han var full av liv och energi. Han

om att han kallades av Herren att uppfylla en mission någon annanstans. Ezequiels begravningsgudstjänst var så speciell att många personer kände sig manade att undersöka kyrkan. Jag hoppades alltid på att han skulle verka som missionär, och nu gör han det. Tack vare frälsningsplanen vet vi var Ezequiel är och vem han är hos.

Vårt fokus ligger fortfarande på vår familj och på Gud. Det är vårt vittnesbörd att Gud lever och att han har en plan för våra liv. Vi måste fortsätta i tro. En älskad familjemedlems frånvaro påminner oss om den gudomliga planen.

Några av de mest trösterika orden vi har fått kommer från profeten Joseph Smith. I vårt hjärta känner vi att de är sanna: "Herren tar bort många, även i späda ålder, så att de må undgå människans missunnsamhet och den nuvarande världens sorger och ondska. De var alltför rena och alltför älskliga att bo på jorden. Om vi därför ser på saken ur rätt perspektiv så har vi skäl att fröjdas istället för att sörja eftersom de befriades från det onda, och vi skall snart ha dem igen" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 174).

Hoppet om att vi ska träffa Ezequiel igen på uppståndelsens morgon ger våra själar mod och hjälper oss uthärda de mörka dagarna. ■

Författaren bor i Colombia.

För att se en inspirerande video om hur Frälsarens försoning och uppståndelse påverkar vårt liv, gå till easter.mormon.org

missade aldrig sina seminarieelektioner. Han fyllde vårt hem med glädje. Han var vördnadsfull när han delade ut sakramentet. Men vårt liv tillsammans förändrades när Ezequiel kallades hem till vår himmelske Fader. Vi saknar honom mer än vi kan beskriva.

En ovanlig infektion tog honom ifrån oss. Trots den svåra smärtan över hans bortgång är vi övertygade om att vi får vara tillsammans med honom igen. Vi har det löftet tack vare vår tempelbesegling. Tomheten som hans bortgång har lämnat efter sig fylls av vetskapen

Nya områdesledare utsedda

Första presidentskapet har tillkännaggett ändringar i områdesledarskapen från och med den 1 augusti 2014. Alla medlemmar i områdespresidentskapen tillhör de sjuttios första eller andra kvorum.

De sjuttio kallas genom inspiration, under ledning av första presidentskapet, till att hjälpa de tolv apostlarnas kvorum med deras verksamhet i hela världen.

”De sjuttios historia går faktiskt ända tillbaka till Gamla testamentet”, sade president Boyd K. Packer i de

tolv apostlarnas kvorum.¹ Den första hänvisningen till de sjuttio återfinns i Andra Moseboken 24:1, och de omnämns senare i Fjärde Moseboken 11:16–17, 25, när de samlas för att hjälpa Mose.

Under Kristi jordiska verksamhet kallade han sjuttio, undervisade dem på ett liknande sätt som han undervisade de tolv apostlarna, och han sände ut dem ”framför sig”, och förklarade att de som skulle höra deras röster skulle höra hans röst (se Matteus 10:1, 16–17; Lukas 10).

”Vi tror på samma organisation som fanns i den ursprungliga kyrkan”, sade president Packer. ”Och i den fanns sjuttio.” (Se Trosartiklarna 1:6.) I dagens snabbt växande kyrka har de sjuttio en viktig roll i att hjälpa de tolv. ”De sjuttio kan genom delegering göra allt som de tolv säger att de ska göra”, sade president Packer.² ■

SLUTNOTER

1. Boyd K. Packer i ”The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy” (De tolv och de sjuttio, del ett: Uppenbarelse och de sjuttios roll) (video), LDS.org.
2. Boyd K. Packer i ”The Twelve and the Seventy” (De tolv och de sjuttio).

Presidentskapet för de sjuttio

Ronald A. Rasband
Hjälper till i alla områden

L. Whitney Clayton
Utah Nord
Utah
Salt Lake City
Utah Syd

Donald L. Hallstrom
Nordamerika Nordöst

Richard J. Maynes
Nordamerika Nordväst
Nordamerika Väst

Craig C. Christensen
Idaho Centrala Nordamerika

Ulisses Soares
Nordamerika Sydöst

Lynn G. Robbins
Nordamerika Sydväst

Afrika Sydöst

Stanley G. Ellis
förste rådgivare

Carl B. Cook
president

Kevin S. Hamilton
andre rådgivare

Afrika Väst

Terence M. Vinson
förste rådgivare

LeGrand R. Curtis Jr.
president

Edward Dube
andre rådgivare

Asien

Randy D. Funk
förste rådgivare

Gerrit W. Gong
president

Chi Hong (Sam) Wong
andre rådgivare

Asien Nord

Koichi
Aoyagi
**förste
rådgivare**

Michael T.
Ringwood
president

Scott D.
Whiting
**andre
rådgivare**

Brasilien

Jairo
Mazzagardi
**förste
rådgivare**

Claudio R. M.
Costa
president

Marcos A.
Aidukaitis
**andre
rådgivare**

Karibien

Claudio D.
Zivic
**förste
rådgivare**

J. Devn
Cornish
president

Hugo E.
Martinez
**andre
rådgivare**

Centralamerika

Adrián
Ochoa
**förste
rådgivare**

Kevin R.
Duncan
president

Jose L.
Alonso
**andre
rådgivare**

Europa

Patrick
Kearon
**förste
rådgivare**

José A.
Teixeira
president

Timothy J.
Dyches
**andre
rådgivare**

Europa Öst

Randall K.
Bennett
**förste
rådgivare**

Bruce D.
Porter
president

Jörg
Klebingat
**andre
rådgivare**

Mexiko

Paul B.
Pieper
**förste
rådgivare**

Benjamin
De Hoyos
president

Arnulfo
Valenzuela
**andre
rådgivare**

Mellanöstern/Afrika Nord

Bruce A.
Carlson

Larry S.
Kacher

**Administreras från
huvudkontoret**

Stillahavsområdet

O.Vincent
Haleck
**förste
rådgivare**

Kevin W.
Pearson
president

S. Gifford
Nielsen
**andre
rådgivare**

Filippinerna

Shayne M.
Bowen
**förste
rådgivare**

Ian S.
Ardern
president

Larry J.
Echo Hawk
**andre
rådgivare**

Sydamerika Nordväst

W. Christopher
Waddell
**förste
rådgivare**

Juan A.
Uceda
president

C. Scott
Grow
**andre
rådgivare**

Sydamerika Syd

Jorge F.
Zeballos
**förste
rådgivare**

Walter F.
González
president

Francisco J.
Viñas
**andre
rådgivare**

Äldste
Yoon Hwan Choi
i de sjuttios kvorum

Var stark OCH frimodig

”Befälhavaren för presidentens vaktstyrka har tillkännagett att vi ska ha en stor fest eftersom vi gjorde så bra ifrån oss!” ropade en av vakterna. Jag borde ha varit glad, men så fort jag hörde det började jag be. Jag visste att vårt firande skulle bli en dryckesfest. Jag var andligt stark nog att inte dricka, men jag ville inte att de andra vakterna skulle få problem på grund av mig.

Militärtjänst är obligatorisk för alla sydkoreanska unga män, så jag anslöt mig precis efter att jag hade avslutat min heltidsmission. Jag fick i uppdrag att ingå i presidentens vaktstyrka. De andra vakterna visste att jag inte drack alkoholhaltiga drycker eftersom jag var medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. När festen annonserades blev de nervösa eftersom de skulle få problem om jag inte drack när vår befälhavare beordrade oss att göra det under festen.

Det var tradition vid sådana tillfällen att befälhavaren skulle ställa sig fram för varje vakt, en åt gången, och fylla vaktens glas med alkohol. Sedan skulle vakten hålla upp glaset och säga ”tack!” och genast dricka upp alkoholen.

Att inte lyda en order från en överordnad i det militära kan innebära stora problem, inte bara för personen som vägrar att lyda utan också för de andra medlemmarna i kåren. I värsta fall kan ordervägran resultera i fängelsestraff, och detta gjorde vakterna nervösa.

ILLUSTRATIONER MICHAEL S. PARKER

Dagen då festen skulle hållas kom, och alla vi tio vakter satt runt bordet. Var och en hade ett tomt glas framför sig. Jag satt på tredje stolen. Vår befälhavare kom in och fyllde det första glaset. Vakten höjde glaset och sade: "Tack!" Sedan drack han upp alltihop.

Vår befälhavare fortsatte till den andra vakten och gjorde samma sak. Sedan var det min tur. Jag var beredd att hålla fast vid Visdomsordet och hade en bön i hjärtat för de andra vakterna. När vår befälhavare fyllde mitt glas, sade jag med hög röst: "Tack!" Sedan skulle jag säga att jag var ledsen men jag kunde inte dricka.

I det ögonblicket kom hans sekreterare in och sade: "Ni har ett telefonsamtal." Vår befälhavare vände sig mot honom och sade: "Jag är upptagen."

Jag höll fortfarande i glaset när sekreteraren tillade: "Det är presidenten." Vår befälhavare svarade: "Åh, okej", och gick genast därifrån.

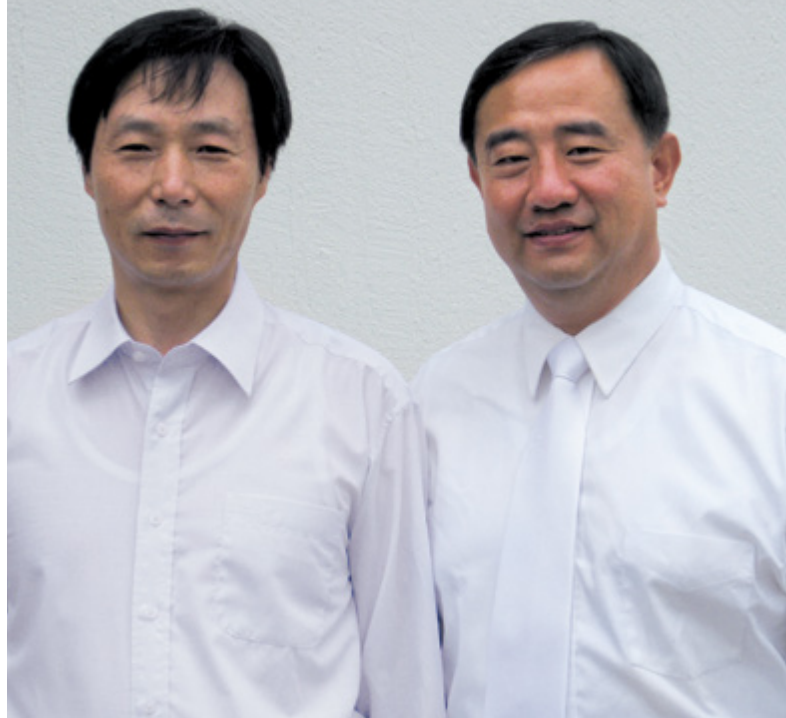
Plötsligt bytte den andra vakten sitt tomma glas med mitt och drack snabbt upp drinken. En kort stund senare kom vår befälhavare tillbaka, såg mitt tomma glas och sade: "Jaha, du har redan druckit upp!" Sedan fortsatte han till den fjärde vakten. Alla tog ett djupt andetag och slappnade av.

Trettiofem år senare, långt efter att jag avslutat min militärtjänst, fick jag ett telefonsamtal från en grensresident i Sydkorea. Han frågade om jag kom ihåg en herr Park från min militärtjänst.

"Naturligtvis gör jag det", svarade jag. Jag hade tjänstgjort tillsammans med herr Park, och han hade respekterat min tro och ofta beskyddat mig i svåra situationer.

Grensresidenten gav mig herr Parks telefonnummer och jag ringde honom med en gång. Medan jag pratade med herr Park berättade han att under vår tid tillsammans som presidentens vakter hade han sett ett ljus stråla från mig och känt att han skulle hjälpa mig. Efteråt, sade han, hade han alltid tänkt på mig när han hade det svårt.

Herr Park berättade att han hade två söner som han ville skulle bli som jag. Han hade till och med tagit med

Trettiofem år efter att herr Park såg mig utöva min tro medan vi tjänstgjorde tillsammans i det militära, döpte jag honom som medlem i kyrkan.

sina söner till ett av kyrkans möteshus. En av dem hade döpts, men inte herr Park. Men den sonen var nu mindre aktiv. Herr Park ville ha hjälp och råd av mig.

Jag åkte för att träffa herr Park en vecka senare. Vi hade ett trevligt samtal och jag började snart träffa hans son och uppmuntra honom att återvända till kyrkan. Han tog ödmjukt emot mitt råd, blev aktiv och verkade som hel-tidsmissionär. I sina brev hem under missionen motiverade han sin far och hjälpte honom förbereda sig för dop. En sommardag året efter vårt första sammanträffande, döpte jag herr Park som medlem i kyrkan.

Vilket stort underverk! Deras liv hade förändrats tack vare tron som en ung man utövade trettiofem år tidigare.

Undvik snaror och fällor

I Gamla testamentet talade Josua till Israels barn om de snaror och fällor som de skulle stöta på när de levde i en orättfärdig värld:

"Då skall ni veta att Herren, er Gud, inte mer skall fördriva dessa folk för er. De skall då bli en snara och en fälla för er och ett gissel för era sidor och taggar i era ögon, till dess ni blir utrotade ur detta goda land som Herren, er Gud, har gett er" (Jos. 23:13).

För mig var tanken på de problem jag kunde ha vållat de andra vakterna en fälla som kunde ha frestat mig att

dricka alkohol. Men jag valde det rätta och var beredd att följa Visionsordet oavsett följderna.

Jag lärde mig av mina upplevelser i det militära att Herren välsignar och skyddar sina barn om vi är ”starka och frimodiga” (se Jos. 1:6). Han skyddade till exempel israeliterna när de gick över Jordanfloden. Men först visade prästerna som bar på förbundsarken sin tro och sitt mod genom att gå ut i den översvämmande floden. Först då skar Herren av vattnet så att det ”blev stående som en hög vall” (se Jos. 3:13–17).

För att bli starka och frimodiga behöver vi hålla oss till Herren (se Jos. 1:6; 23:8). Vi håller oss till Herren när vi studerar skrifterna och ber, enskilt och med familjen, och när vi har hemaftnar. Vi håller oss också till honom när vi tar del av sakramentet, förhållar våra ämbeten, besöker templet ofta, följer buden och omvänder oss när vi gör misstag. Allt det här gör att den Helige Anden kan vara hos oss och hjälpa oss känna igen och undvika snaror och fällor.

”Från och med när vi är mycket unga ger oss de som ansvarar för oss riktlinjer och regler för att säkerställa vår trygghet”, har president Thomas S. Monson sagt. ”Livet skulle vara enklare för oss om vi helt och hållet lydde de här reglerna. ...

Lydnad är profeternas kännetecken. Den har skänkt dem styrka och kunskap genom tidsåldrarna. Det är viktigt för oss att inse att också vi har rätt till denna källa till styrka och kunskap. Den är tillgänglig för var och en av oss i dag när vi lyder Guds bud.”¹

Gå framåt i tro

En kort tid efter att president Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, kallades som generalauktoritet gick han till äldste Harold B. Lee (1899–1973) för att få råd. President Packer minns:

”Han lyssnade uppmärksamt på mitt problem och föreslog att jag skulle tala med president David O. McKay [1873–1970]. President McKay gav mig råd om hur jag skulle göra. Jag var mycket villig att vara lydig, men såg ingen möjlighet att göra det han rådde mig till.

MODET ATT STÅ FÖR EN PRINCIP

”Vi får alla känna fruktan, uppleva hån och möta motstånd. Låt oss alla ha modet att trotsa den allmänna opinionen, modet att stå fast vid våra principer. Mod, inte kompromisser, framkallar Guds gillande leende. Mod blir en levande och tilltalande dygd när man inte bara är villig att dö ärofullt, utan också fast besluten att leva värdigt.”

Se president Thomas S. Monson, ”Var stark och frimodig”, *Liahona*, maj 2014, s. 69.

Jag återvände till äldste Lee och talade om att jag inte såg någon möjlighet att göra så som jag råts att göra. Han sade: ’Problemet med dig är att du vill se slutet från början.’ Jag svarade att jag gärna ville se åtminstone ett eller två steg framåt. Då fick jag en lärdom för livet: ’Du måste lära dig att gå fram till ljusets kant, och sedan några steg in i mörkret. Då kommer ljuset att visa sig och visa vägen framför dig.’”²

Som barn till vår himmelske Fader vill vi ibland förstå i detalj det som vi måste acceptera eller göra i tro. Men vi måste inte förstå allting. Vi behöver bara fortsätta framåt som Herren bad oss att göra, som israeliternas präster gjorde när de gick ner i den översvämmande Jordanfloden. Vi kan inte se eller förstå allting, men Herren hjälper oss att gå på torr mark om vi är starka och frimodiga.

Vi har kraften att stå starka när vi följer hans ord – söker efter och följer hans vägledning i skrifterna och från hans tjänare. Ja, vi lever ”på fiendens mark”,³ men fienden kan inte besegra Herren, vår Frälsare, som sändes för att hjälpa oss och rädda oss.

Jag vet att vi kan vara sanna lärjungar till Jesus Kristus ”när vi i lydnad står starka och håller fast vid vår Guds lära”.⁴ När vi är modiga nog att göra det så står vi på heliga platser, oavsett var vi är. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Lydnad ger välsignelser”, *Liahona*, maj 2013, s. 89, 90.
2. Boyd K. Packer, ”The Edge of the Light”, *BYU Today*, mars 1991, s. 22–23; se också *Gamla testamentet: Evangeliets lära – lärarhandledning* (2001), s. 83–84.
3. Boyd K. Packer, ”Råd till de unga”, *Liahona*, nov. 2011, s. 16.
4. Robert D. Hales, ”Stå starka på heliga platser”, *Liahona*, maj 2013, s. 51.

Tonga

ETT LAND HELGAT ÅT GUD

Harvalene K. Sekona

Rektor för Liahona Middle School, Tonga

Mindre än ett årtionde efter att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga hade organiserats i staten New York, vändes ett örike hundratals mil bort i det väldiga Stilla havet mot kristendomen. År 1839 överlämnade kung George Tupou I av Tonga sitt land, sitt folk och sina efterkommande i Guds beskydd. Kungens tillkännagivande "Gud och Tonga är mitt arv" blev Tongas valspråk. Religion spelar en stor roll i Tonga på grund av detta arv: Än i dag ser varje tongan sabbatsdagen som en helig dag för gudsdyrkan.

De första missionärerna

Medan äldsterna Brigham Smoot och Alva Butler verkade i Samoamissionen fick de i uppdrag att föra det återställda evangeliet till Tongas öar. När de anlände 1891 höll de audiens med kung George Tupou I som gav dem tillstånd att predika Jesu Kristi evangelium. Tack vare de uppmuntrande framtidsutsikterna kallades fler missionärer till öarna och var ivrigt engagerade i att sprida evangeliet. Tråkigt nog hade kyrkan inte lika stor framgång i Tonga som på de andra polynesiska öarna Tahiti, Hawaii, Nya Zeeland och Samoa. År 1897 beordrades missionärerna att återvända till Samoa, och de få nyomvända i Tonga lämnades utan ledarskap för en tid.

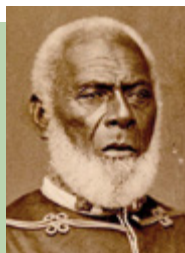

År 1891 träffade äldsterna Brigham Smoot och Alva Butler kung George Tupou I och fick tillstånd att predika evangeliet bland hans folk.

land och började bygga en ny skola, Liahona College, som nu heter Liahona High School.

Skolan, som invigdes 1953 av äldste LeGrand Richards (1886–1983) i de tolv apostlarnas kворum, skulle bli ett "vägledande ljus" för alla som kom dit, och den skulle förbereda ungdomar för att bli ledare och utöva gott inflytande på andra. Närvarande vid invigningen var också drottning Salote Tupou III som godkände skolan som ett redskap för att bygga en "kristen civilisation" som enar alla slags människor. Sedan skolan startades har tusentals utexaminerade elever verkat som missionärer, ledare i kyrkan och framstående ledare i samhället.

► 1839: Kung George Tupou I inviger Tonga åt kristendomen.

1891: De första missionärerna sänds till Tonga.

1892: Den första medlemmen, Alipate, döps och konfirmeras.

1897: Missionen stängs och missionärerna återvänder till Samoa.

◀ 1907: Missionsarbetet återupptas. Kyrkan startar en skola i Neiafu.

Ett ihågkommet folk

"Vet ni inte att jag, Herren er Gud, ... kommer ihåg dem som finns på havets öar?" (2 Nephi 29: 7)

Herren glömde inte de heliga i öriket Tonga. År 1907 anlände äldsterna Heber J. McKay och W. O. Facer till Neiafu, Vava'u, där de organiserade en gren och en liten skola. Snart började missionsverksamheten blomstra och flera grenar och skolor upprättades på öarna under åren som följde.

Liksom i andra delar av världen fick kyrkan i Tonga uppleva motstånd, men den här gången hade evangeliet kommit för att stanna. Allteftersom missionsarbetet fick större framgång, kallades ledare bland de lokala tonganska medlemmarna så att kyrkan kunde fortsätta växa när utlänningarna evakuerades under andra världskriget.

Bygger en kristen civilisation

Allteftersom evangeliet spreds runt om på öarna, startade kyrkan skolor. År 1947 arrenderade kyrkan ett stort stycke

I dag finns det två high schools i Tonga som kyrkan sponsrar: Liahona High School på huvudön Tongatapu och Saineha High School på ön Vava'u. Det finns också fem mellanskolor som kyrkan sponsrar – tre på Tongatapu, en på 'Eua och en på Ha'apai.

En profetia uppfylls

När president David O. McKay (1873–1970) och hans hustru Emma Ray besökte Tonga 1955, behandlade medlemmarna dem som kungligheter. Det var första gången som en kyrkans president besökte öarna. Under deras korta besök på Tongatapu och Vava'u närvarade de vid möten tillsammans med medlemmarna och kände tonganernas kärlek och hängivenhet när de framförde musik och danser, höll tal och ordnade middagar. Under president McKays besök hos medlemmarna på Vava'u, inspirerades han att avslöja att han i en syn hade sett "ett tempel på en av dessa öar, dit kyrkans medlemmar

Nästan 30 år senare, i augusti 1983, invigdes templet i Nuku'alofa av president Gordon B. Hinckley (1910–2008), då rådgivare i första presidentskapet. Jag minns som tonåring hur medlemmar från de avlägsna öarna och tonganer kom långväga ifrån för att vara med om den härliga händelsen. Jag hade förmånen att delta i en av invigningssessionerna och vara med i kören. Jag minns den varma känsla jag fick när jag hörde president Hinckley tala, och jag visste då att han hade kallats av Gud. När

Produktionen hette "En skatt som varar". Den bestod av kulturella danser från Tonga, Hawaii, Tahiti, Nya Zeeland, Fiji och Samoa. Berättelsen handlade om ett par som hade förlorat sitt lilla barn. De sökte på de polynesiska öarna efter en skatt som skulle mildra deras förlust. De fann gåvor på varje ö, men ingen kunde mildra deras smärta. När de återvände till Tonga berättade missionärerna om evangeliet för dem och de lärde sig om "en skatt som varar" – eviga familjer och välsignelsen att en

KO E
 TOHI
 A
 MOLOMONÁ
 AND THE JOHN CUNNINGHAM & SONS
 LIMITED BUILDING

25

dag kunna förenas med barnet som hade gått bort.

Under invigningsveckan regnade det kraftigt. Under generalrepetitionen den 2 november var det mulet. Jag bad ungdomarna att återvända hem och be om vackert väder så att de kunde göra sitt framförande inför Tonga och dem som skulle se evenemanget via satellit, särskilt profeten. Den kvällen spöregnade det och morgonen därpå var vädret fortfarande illavarslande.

Ett folk hängivet Herren

I dag fortsätter kyrkan att växa i Tonga, och infödda medlemmar har ledarpositioner. Möteshus byggs på öarna och ett ökande antal missionärer påskyndar arbetet. Kyrkans skolor är fast etablerade och fortsätter att förbereda tappra missionärer, framtida ledare och värdiga mödrar och fäder.

Medlemmarna behöver inte längre företa den långa resan med båt till huvudön för att se generalkonferensen.

► 1953: Äldste LeGrand Richards inviger Liahona High School. Den blir en av de största och mest framgångsrika skolorna i Tonga.

► 1955: President David O. McKay besöker Tonga.

1960: Läran och förbunden och Den kostbara pärlan över-sätts till tonganska.

1968: Tongas första stav, Nuku'alofa stav, organiseras.

På lördagskvällen samlades 3 000 ungdomar i Teufaiva Stadium för att höra från äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum, som hade sänts för att återinviga templet på grund av president Hinckleys vacklande hälsa. Jag ska aldrig glömma det framförandet. Allt föll på plats. Vädret var perfekt, ljudsystemet som hade krånglat tidigare fungerade utmärkt och de unga männen och kvinnorna dansade av hjärtans lust.

Vi hade bevittnat ett underverk. Vår himmelske Fader hörde sina barns böner och höll regnet borta. Samtidigt kunde vi sätta tonen för tempelinvigningen dagen därpå genom att påminna medlemmarna om att eviga familjer är den skatt som varar och att tempel byggs för att de välsignelserna ska kunna förverkligas.

Missionärer hjälper till att lasta förnödenheter som skickats från Tongatapu till Ha'apai efter att en cyklon drabbat Tongas norra öar i januari.

I stället har tekniken gjort att medlemmarna kan stanna kvar i sina stavar och se genereralkonferensen och utsändningar av områdeskonferenser från Nya Zeeland.

Mitt bland de omvälvande förändringar som når Tongas stränder fortsätter medlemmarna sitt arv av tro. De är ett folk som var hängivna Gud för 175 år sedan. De är ett folk som i dag fortsätter att viga sina liv och allt de har åt Herren. ■

SLUTNOT

1. R. Lanier Britsch, *Unto the Islands of the Sea: A History of the Latter-day Saints in the Pacific* (1986), s. 472.

◀ 1976: President Spencer W. Kimball besöker Tonga och talar till 10 600 medlemmar under en områdeskonferens i Nuku'alofa.

► 1983: Templet i Nuku'alofa invigs.

1991: 3 000 ungdomar från kyrkan gör ett framträdande för kung Taufā'a-hau Topou IV under kyrkans hundraårsjubileum.

1997: President Gordon B. Hinckley besöker Nuku'alofa, talar till omkring 11 400 personer och träffar kungen.

2007: Templet i Nuku'alofa återinvigs.

KYRKANS TILLVÄXT I TONGA *

15	517	1 185	2 975	15 842	35 227	46 623	61 470	Tempel: 1
1897	1917	1930	1950	1970	1990	2000	2013	Stavar: 19
								Distrikt: 2
								Missioner: 1

*1 januari 2014

FÄDERNAS TRO

Sedan de första mormonmissionärerna kom, har många stora underverk inträffat i Herrens verk i Tonga. Ett sådant underverk inträffade den 13 juni 2010 när Lord Fulivai och hans familj döptes. Lord Fulivai är den första adelsmannen som blivit medlem i kyrkan. Han är ättling till 'lki Fulivai, en adelsman från Vava'u som inbjöd kyrkans missionärer att återvända till Tonga 1907.

Lord Fulivai döptes tillsammans med sin hustru lady Helen och deras två äldsta barn. Det yngsta hade inte fyllt åtta än. Till den här historiska händelsen kom tempel-, missions- och stavspremier,

framstående regeringsämbetsmän, andra adelsmän och släktingar.

Ett år senare, den 16 juni 2011, beseglades familjen Fulivai för tid och all evighet i templet i Nuku'alofa.

Jag hade förmånen att få prata med familjen Fulivai nyligen. När lady Fulivai fick frågan vilken den största välsignelsen med att bli medlem i kyrkan var, svarade hon utan att tveka att det är de eviga välsignelserna för familjer. Lord Fulivai svarade att evangeliet har gett honom svar på frågor som han har haft hela livet. Han menar att evangeliet är dörren för hans efterkommande till att ta del av Guds största välsignelser.

Därför sprider vi evangeliet

*Som sista dagars heliga har var och en av oss anledning att
vara missionär: Att inbjuda andra att komma till Kristus.*

I första kapitlet i *Predika mitt evangelium* ställs en fråga som gäller alla medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga: "Vad är min uppgift som missionär?"

Svaret, som sammanställts i en mening ges där enligt följande: "Att inbjuda andra att komma till Kristus genom att hjälpa dem ta emot det återställda evangeliet genom att tro på Jesus Kristus och hans försoning, omvända sig, döpas, ta emot den Helige Andens gåva och att hålla ut intill slutet."¹

Medlemmar som missionärer

Vi är alla ombedda att vara missionärer. Och för att kunna vara effektiva i att sprida Jesu Kristi evangelium måste vi ha det här ändamålet i sinnet, känna det i hjärtat, ta emot det i själen och handla därefter. När vi gör det så både inspirerar och vägleder det oss i att sprida evangeliet. Vi måste tydligt se skillnaden mellan ändamålet med att sprida evangeliet å ena sidan, och hur vi uppfyller ändamålet å andra sidan.

Ändamålet är inte bara att delta i diskussioner om evangeliet eller prata med alla vi kan om kyrkan eller att bara göra upp mål och planer. Allt det där är viktigt, men de är medel för att nå ett mål, och det är att föra människor till Kristus.

VAR REDO ATT DELA MED DIG

”Era goda liv [kommer] att fånga intresset hos era vänner och grannar. Var beredda att svara dem som frågar er varför ni lever som ni gör. Var beredda att förklara det hopp och den glädje de ser i er [se 1 Petr. 3:15]. När sådana frågor kommer kan ni svara genom att säga: ’Vi kan ju fråga missionärerna! De kan hjälpa oss!’ ”

Äldste Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas
kvorum, ”Rid på vågen”,
Liahona, maj 2013, s. 45.

Fokus på missionssyftet

Fundera över några exempel på vad som händer när våra ansträngningar att dela med oss av evangeliet fokuserar på missionssyftet:

1. Vi undervisar människor på ett sätt som hjälper dem att verkligen förstå evangeliet och varför och hur de bör omvända sig. Vi lyssnar på och besvarar det som finns i undersökarens sinne och hjärta.
2. Vi söker och lyssnar till den Helige Anden för att urskilja vem som känner Anden när vi talar.
3. Att planera – som familj, i församlingens rådsmöten och med heltidsmissionärer – blir ett verktyg som ser till att det som behöver hända för att vi ska få se omvändelse och dop faktiskt har uppmärksammats, ihågkommit och fullföljts för varje enskild undersökare.
4. Vi gläds åt vår möjlighet att få mätta oss med Guds ord eftersom våra studier har ett syfte. Vi söker efter svar på våra undersökares djupaste frågor, så väl som våra egna.
5. Vi inbjuder människor att komma till kyrkans möten, inte bara för att vi tror att det är det vi ska göra, utan även för att vi förstår att deltagande i kyrkan är nödvändigt för att undersökaren ska kunna utveckla en större önskan att döpa sig och att bygga en grund till att kunna hålla ut till änden i evangeliets förbund. Med tanke på detta yttersta syfte, är en inbjudan att komma till kyrkan av mycket större vikt, förklaringen till varför söndagens gudstjänst är viktig och vad en sista dagars helig gudstjänst innebär, ser då annorlunda

ut, och anden som åtföljer våra ord får en övertygande kraft som annars inte skulle vara närvarande.

Införliva och förstå

Jag ber er att inte ignorera kapitel 1 i *Predika mitt evangelium* och dess fråga ”Vad är min uppgift som missionär?” Införliva syftet att föra människor till Kristus genom det återställda evangeliets principer och förordningar, så förstår ni att predikandet av evangeliet inte är ett program, det är ett mål – Faderns, Sonens och den Helige Andens mål. Införliva syftet att inbjudna människor att komma till Kristus, så förstår ni att världen inte har någon tillgång till försonande nåd och frälsning utom genom Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Ni förstår då vad predikandet av evangeliet handlar om, och finner att ni är ivriga att stå till Faderns tjänst. Ni vet då att heltidsmissionärerna, liksom Mosiahs söner, undervisar ”med Guds kraft och myndighet” (Alma 17:3), och ni inbjuder dem då att undervisa evangeliet för dem som ni redan har inbjudit att ”[komma] och se” (Joh. 1:39).

Vår inbjudan – kom till Kristus

För mig fångar missionssyftet storslagenheten i Guds verk och härlighet (se Mose 1:39). Vilken strävan är större än den att föra Guds barn till slutgiltig frälsning genom deras Återlösares nåd, Herren Jesus Kristus? Kom ihåg att vårt missionssyfte inte bara är att varna andra, utan också att frälsa dem, inte bara att undervisa utan också att döpa, inte bara att föra andra till Kristus utan också att få dem att bli ständaktiga i Kristus till änden.

Vår inbjudan till världen är att komma till

Kristus. Kom till Kristus är en förkortning, ett sätt att med tre ord beskriva frälsningsplanen. Det betyder att vi får ta del av frukten av hans försoning och uppståndelse – och i slutänden evigt liv. Evigt liv är beroende av hur vi utövar vår moraliska handlingsfrihet, men det är möjligt endast genom Jesu Kristi nåd. Att komma till honom innebär att vi gör det som krävs för att hålla fast vid denna nåd – den förlåtande, renande, förvandlande, återlösande kraften i hans oändliga försoningsoffer.

Detta glada budskap, evangeliet, uttrycks bäst av Jesus själv i Mormons bok:

”Se, jag har givit er mitt evangelium, och detta är det evangelium som jag har givit er — att jag kom till världen för att göra min Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig, för att människorna, liksom jag hade lyfts upp av människor, på samma sätt skulle lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda.

Och av denna anledning har jag blivit upplyft. Därför skall jag enligt Faderns makt dra alla människor till mig så att de kan dömas efter sina gärningar” (3 Nephi 27:13–15).

Glada budskap och goda nyheter

Grunden till evangeliet, eller det glada budskapet, är således att vi har en Fader i himlen som på grund av sin kärlek till oss har sänt sin enfödde Son för att återlösa oss från synd och död. Sonen, i fullkomlig lydnad till Fadern, till vilken han gav äran, erbjöd oss sitt liv i denna avsikt. Han köpte oss med sitt blod, och inför honom svarar vi för vårt liv (se 1 Kor. 6:19–20). Han är nu vår domare. Han är rättvisan personifierad.

Evangeliets glada budskap förkunnar vidare att tack vare Jesu försoningsoffer är han även barmhärtigheten personifierad. Hans nåd, förtjänster och barmhärtighet räcker till för att förlåta och rena oss så att vi på domens dag kan

stå heliga och obefläckade inför honom. (Se 2 Nephi 2:8; Moroni 10:32–33.)

Missionssyftet i *Predika mitt evangelium* förklarar vad som måste göras för att detta ska ske. Det står att, för att få förlåtelse och bli renad, krävs ”tro på Jesus Kristus och hans försoning, [omvändelse], [dop], ... den Helige Andens gåva och [uthållighet] intill slutet”.²

Vidare avslutar Frälsaren i 3 Nephi 27 sitt uttalande om vad evangeliet utgörs av:

”Och det skall ske att var och en som omvänder sig och blir döpt i mitt namn skall bli mättad. Och om han håller ut intill änden, se, då skall jag hålla honom utan skuld inför min Fader den dag då jag skall stå för att döma världen. ...

Och inget orent kan komma in i hans rike. Därför kommer ingenting in i hans vila utom de som har tvättat sina kläder i mitt blod genom sin tro och omvändelse från alla sina synder och genom sin trofasthet intill änden.

Och detta är befallningen: Omvänd er, alla jordens ändar, och kom till mig och bli döpta i mitt namn så att ni kan bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, så att ni kan stå obefläckade inför mig på den yttersta dagen.

Sannerligen, sannerligen säger jag er att detta är mitt evangelium” (3 Nephi 27:16, 19–21).

Tro och förpliktelse

När vi vittnar om evangeliet genom Anden, får de som är villiga att höra tillräcklig bekräftelse för att börja ha tro på Jesus Kristus och hans försoning. Denna tro får dem att vilja omvända sig. Medlemmar och heltidsmissionärer kan, återigen genom Anden, lära dem vilka förändringar de behöver göra och hjälpa dem att besluta sig för att handla. Det viktigaste vi kan hjälpa undersökaren att bestämma sig för att vilja göra, är att döpa sig i vatten. Detta dop åtföljs av, eller bättre uttryckt, fullbordas av mottagandet av den Helige Anden, vilket medför syndernas förlåtelse och även helgelse (se 2 Nephi 31:17).

Detta tillstånd av att stå rättfärdiggjord och fläckfri inför Herren kan bibehållas hela livet om man fortsätter att leva i tro, omvänder sig vid behov och återupplivar dopets löften. Vi kallar detta att härda ut till änden. De som härdar ut till änden är inte rädda för att dömas efter sina gärningar, för de kommer att ha varit en följd av tro, omvändelse och dop av vatten och Ande.

DELTA I FRÄLSNINGENS VERK

Lär dig hur du personligen kan hjälpa till med omvändelse, att behålla medlemmar och att återaktivera på hasteningthework.lds.org.

Det finns mer information om glädjen av att sprida evangeliet på lds.org/topics/missionary-work/change, och du kan lära dig att dela med dig av evangeliet på lds.org/church/share.

Första principerna först

Hyrum Smiths uttalande som finns med i *Predika mitt evangelium* är djupsinnigt: "Predika om evangeliets första grundsatser – predika dem om och om igen. Du kommer att finna att dag efter dag kommer nya tankar och ytterligare ljus angående dem att uppenbaras för dig. Du kan öka din insikt om dem så att du förstår dem ännu tydligare. Då kommer du att kunna förklara dem bättre för dem du undervisar."³

I detta uttalande förklarar Hyrum Smith, patriarken, att dessa första principer, hjärtat i evangeliet, inte kan förstås med en gång. Ytterligare ljus och djupare förståelse kommer med tiden i en mångfald av uppenbarande upplevelser.

När medlemmar delar med sig av sina vittnesbörd och ber heltidsmissionärerna att hjälpa dem genom att undervisa om evangeliet, så kom ihåg att en växande förståelse för evangeliet inte endast kommer genom studier utan också när vi delar med oss av evangeliet. Om vi studerar, förbereder oss och delar med oss av evangeliets principer genom Anden, "kommer du att kunna förklara dem bättre", och Anden kan då undervisa och vittna för alla som deltar – både medlemmar, missionärer och undersökare.

Varför, vad och hur

Missionsverksamhetens varför, vad och hur förkunnas mer angeläget i Mormons bok än någon annanstans. Den är full av exempel på dem som förstod och arbetade på att uppfylla avsikten med missionsarbetet. Den innehåller skrifternas i särklass tydligaste framställning av de grundläggande lärosatser vi bör lära ut. Den bär med sig en ande som leder till omvändelse och ett vittnesbörd om att just dessa lärosatser är sanna. Den omvänder alla som läser den och ber om den med uppriktigt hjärta och ärligt uppsåt (se Moroni 10:3–5).

Mormons bok fastslår att Jesus Kristus verkligen är Guds Son och den helige Messias. Den inspirerar till tro på honom. Den för människor till Kristus. Vi står i evig

skuld till dess författare och till profeten Joseph Smith för att han översatte den genom Guds gåva och kraft.

Jag vittnar om att, precis som Herren lever, är Mormons bok sann. Dess vittnesbörd om Jesus Kristus är sant. Dess översättare, Joseph Smith, är återställelsens store profet. Lär av Mormons bok, studera den, undervisa ur den, älska den och handla i enlighet med den, så får ni veta varför vi delar med oss av evangeliet och att det är vårt privilegium och vår plikt att inbjuda och hjälpa andra att komma till Kristus. ■

Från ett tal under ett seminarium för nya missionspresidenter i missionärsskolan i Provo den 22 juni 2008.

SLUTNOTER

1. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2005), s. 1.
2. *Predika mitt evangelium*, s. 1.
3. *Predika mitt evangelium*, s. 6.

ARBETA SOM ETT

Medlemmar och missionärer kan se sig själva i frälsningsverket när de med glädje lever efter evangeliet och när de inbjuder andra att delta i aktiviteter, tjänande i kyrkan och andra tillställningar.

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Vi gör det här tillsammans. Tillsammans med medlemmar och missionärer planerar vi och ber och hjälper varandra. Ha heltidsmissionärerna i dina tankar och i dina böner. Anförtro åt dem din familj och dina vänner. Herren litar på dem och har kallat dem att undervisa och välsigna dem som söker honom" ("Det är ett underverk", *Liahona*, maj 2013, s. 79).

TIDSOVERSIKT

Del 2 av 2: Från Jesus Kristus till och med tusenårsriket

(Del 1 publicerades i februari 2014)

GUDS EVIGA FÖRBUND

Det vi kallar Abrahams förbund är i själva verket det nya och eviga förbundet som det gavs till Abraham och hans efterkommande. Det var nytt för Abraham eftersom han mottog det som en del av en ny evangelieutdelning, men det är evigt i bemärkelsen att samma förbund erbjuds alla Guds barn i alla evangelieutdelningar, från och med Adam.

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum förklarar vad detta förbund innebär: "Det nya och eviga förbundet är Jesu Kristi evangelium. Med andra ord utgör evangeliets lära och bud kärnan i ett evigt förbund mellan Gud och människa som återställs på nytt i varje tidsutdelning" ("Kraften i förbund" *Liahona*, maj 2009, s. 20).

Detta diagram ger en överblick över Guds eviga förbund såsom det förnyades under Jesu dagar och ännu en gång under vår tid. Det visar hur Herren har uppfyllt och fortsätter att uppfylla sina löften till oss, inklusive de löften han gav till Abraham.

51 Jesus Kristus föddes i Betlehem i Kanaans land. Genom sin försoning och verksamhet uppfyllde han många av de löften som givits till Abraham och de forntida profeterna.

Lukas 1:68–75; 2:4–7

52 PROFETIA

I de sista dagarna och under tusenårsriket kommer Herren att uppfylla alla de löften han givit till Israels hus.

Joseph Smith
översättning, Lukas
3:4–11 (i Handledning
för skriftstudier)

53 PROFETIA

Judarnas ledare skulle förkasta Messias. Han skulle korsfästas och uppstå från de döda på den tredje dagen. Han ska senare återvända till jorden i makt och härlighet.

Lukas 9:22, 26–27

UTDELNING:

Östra halvklotet

I TIDENS MITT

Västra halvklotet

* 1 e. Kr.

30

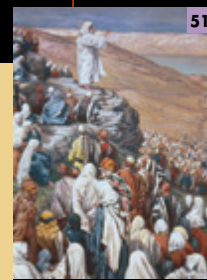
51

52

53

51

JUDA
STAM

JOSEFS
STAM

(Nephiterna och lamaniterna räknas bland Josefs efterkommande)

ISRAELS TIO FÖRLORADE STAMMAR

61 PROFETIA

Mormons boks framkomst skulle vara ett tecken på att Gud börjat uppfylla sitt förbund med sitt folk.

(Tredje Nephi 21:1–7; 29:1–4)

62 PROFETIA

Jesu Kristus ska upprätta sitt förbund bland alla dem som tar emot evangeliet.

3 Nephi 21:20–25

63 Aposteln Petrus fick i en syn veta att icke-judarna kan ta emot evangeliets förrättningar och välsignelser. Se profetia 62.

Apostlagärningarna 10; Galaterbrevet 3:26–29

ILLUSTRATION AV OLIVGREN, LAURENT RENAU/THINKSTOCK

* Tidiga datum är ungefärliga, och tidsrymder är inte proportionerliga.

54 Mose och Elia gav prästadömet nycklar till Petrus, Jakob och Johannes.

Matteus 17:1-8; Handledning för skriftstudier: "Förklarad, förklarad"; lds.org/scriptures

55 PROFETIA

Jerusalem ska förstöras och dess invånare dödas och skingras.

Joseph Smith —
Matteus 1:4-20

56 PROFETIA

Världen ska döda apostlarna och avfalla. Gud ska återställa allting i de sista dagarna.

Matteus 17:11;
Johannes 15:18-16:3

57 Guds Son led och dog för världens synder och uppstod från de döda. Se profetiorna 41 och 53.

Markus 14:32-65;
15:1-38; 16:6-14

58 Apostlarna befalldes att predika Jesu Kristi evangelium för alla nationer.

Matteus 28:16-20

59 Efter sin uppståndelse visade Jesus Kristus sig för "andra stammar som tillhör Israels hus, vilka Fadern har lett ut ur landet".

Tredje Nephi 15:15;
16:1-3

60 PROFETIA

Gud ska samla sitt folk från jordens alla väderstreck och uppfylla sina löften.

Tredje Nephi 16:5;
20:10-13; 21:26-29

Jesu Kristus – tolv apostlar

Jesu Kristus – tolv apostlar

35

100

500

DET STORA AVFALLET

54 55 56

57 58 59 60 62

61

63 64 65 67 69

66 68

70

54

58

57

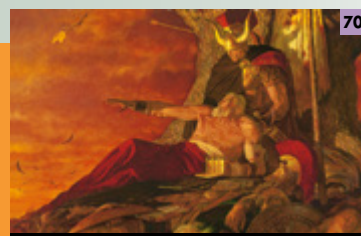
PROFETIA ZENOS LIKNELSE

(CA. 400 F. KR. – 100 E. KR.)

Efter en tid återvände vingårdens herre och hans tjänare till vingården och fann god frukt på alla träd. Det odlade olivträdet fick de vilda grenarna att ge god frukt. Det odlade olivträdet grenar – som spridits ut i vingården – bar mycket frukt även när de planterats på magra platser. En gren som planterats på en god jordfläck bar både goda och dåliga frukter. (Se MB Jakob 5:15-28.)

ZENOS LIKNELSE (CA. 100 – 1400 E. KR.)

Efter att herren och hans tjänare gett näring till vingårdens träd, fann de mycket frukt på träden, men all frukt var dålig. Det odlade olivträdet bar all slags vild frukt eftersom de vilda grenarna hade tagit överhanden över styrkan i trädets rötter. All frukt från det odlade olivträdet grenar var dålig. Till och med grenen med goda och dåliga frukter hade dött. Vingårdens herre grät och frågade "Vad kunde jag ha gjort mer för min vingård?" Tjänaren svarade "Beror det inte på trädets höjd i vingården?" Vingårdens herre bestämde sig för att försöka rädda sin vingård en gång till. (Se MB Jakob 5:29-51.)

70

64 Judarna i Jerusalem dödades och skingrades av romarna. Se profetia 55.

Handledning för skriftstudier, "Jerusalem"; lds.org/scriptures

65 PROFETIA

Jesu Kristi evangelium ska återställas i de sista dagarna genom änglabetjäning.

Johannes Uppenbarelse
14:6-7

66 PROFETIA

Herren ska samla sina heliga genom en storslagen missionsverksamhet i de sista dagarna.

Johannes Uppenbarelse
14:14-16

67 PROFETIA

Satan kommer att vara bunden i tusen år, och Kristus ska regera på jorden.

Johannes Uppenbarelse
20:1-6

68 PROFETIA

Det ska bli en ny himmel och en ny jord, och staden Jerusalem ska komma ner från himlen.

Johannes Uppenbarelse
21:1-10, 22-27

69 De ursprungliga apostlarna förkastades och dödades. Evangeliets förordningar gick förlorade. Se profetia 56.

Andra Tessalonikerbrevet. 2:3; Johannes uppenbarelse 12:1-6

70 Lehis efterkommande blev ogudaktiga och förkastade evangeliet.

Mormon 8:1-10;
Moroni 1

71 Vår himmelske Fader och Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith som förberedelse för återställelsen av det nya och eviga förbundet. Se profetia 33.

Joseph Smith — Historien
1:14–20; Läran och förbunden 1:17–23

72 Ängeln Moroni visade sig för Joseph Smith. Mormons bok blev senare översatt och utgiven. Se profetiorna 33 och 61.

Joseph Smith — Historien
1:27–54

73 Johannes Döparen och Petrus, Jakob och Johannes visade sig för Joseph Smith och Oliver Cowdery, och återställde Guds prästadöme till jorden. Se profetia 65.

Joseph Smith — Historien
1:68–73

74 Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga organiserades i Fayette, New York i USA. Se profetiorna 42 och 62.

Läran och förbunden
20–21

75 PROFETIA

Herrens tjänare från alla utdelningar kommer att ta del av sakramentet tillsammans.

Läran och förbunden
27:5–14

76 PROFETIA

Herren Jesus Kristus ska vistas på jorden i tusen år under tusenårsriket. Se även profetia 44.

Läran och förbunden
29:10–11

77 PROFETIA

Satan ska lösgöras igen och regerar under en kort tid, och sedan kommer slutet på jorden.

Läran och förbunden
43:29–33

TIDSUTDELNING: TIDERNAS FULLHET

Profeten Joseph Smith

1830

1900

2000

71 72 73 74 75 77 79 81 82 83 76 78 80

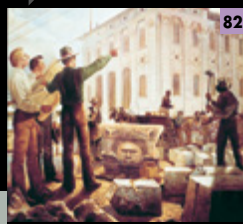
71

74

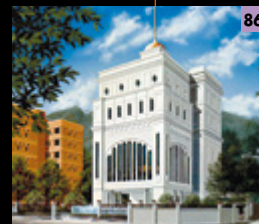
81

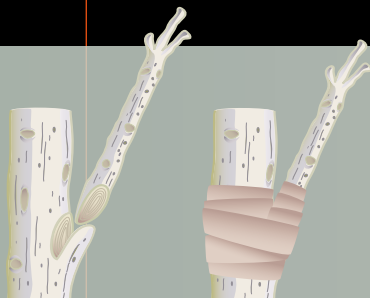
82

84

86

ZENOS LIKNELSE (CA. 1800 – TUSENÅRSRIKET)

Vingårdens herre bad sina tjänare att ympa tillbaka de naturliga grenarna på det odlade olivträdet och ympa tillbaka de vilda grenarna på sina moderträd. Han bad dem att noggrant ympa grenarna "alleftersom de goda tillväxer". Andra tjänare togs dit för att hjälpa till, men de var få. Han lovade de trofasta tjänarna glädje i frukten från hans vingård. (Se MB Jakob 5:52-73.)

79 PROFETIA

Alla trofasta heliga kommer att tas upp för att möta Kristus när han återvänder.

Läran och förbunden
88:95-98

80 PROFETIA

Djävulen och hans härskaror kommer att besegras av ärkeängeln Mikael och himlens härskaror i ett stort, sista slag efter tusenårsriket.

Läran och förbunden
88:110-116

81 Mose, Elias och Elia förlänade de prästadömens nycklar som behövdes för att återupprätta det eviga förbundet. Se profetia 65.

Läran och förbunden
110:11-16

82 De heliga i Nauvoo byggde ett tempel, och förrättningar för de döda återställdes.

Läran och förbunden
124:29-34

83 Högkvarteret för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga upprättades i den västra delen av Nordamerika. Se profetiorna 42, 60 och 62.

Jesaja 2:2–3

84 Jesu Kristi evangelium predikas i hela världen. Alla människor får möjlighet att ta emot evangeliet. Se profetiorna 60, 62 och 66.

85 Prästadömetts välsignelser gavs till alla värdiga människor oavsett ras. Se profetia 62.

Officiellt tillkännagivande 2

78 PROFETIA

Jesus Kristus ska stå på Sions berg och Olivberget, kontinenterna ska bli ett land, och de tolv stammarna ska ta emot sina arvedelar.

Läran och förbunden
133:17–35;
Trosartiklarna 1:10

1 Jesus Kristus visar sig i Jerusalem (i det Heliga landet) och i det Nya Jerusalem (i Nordamerika). Se profetia 78.

2 Jesus Kristus återvänder till jorden i makt och härlighet vid sin andra ankomst. Israels förlorade stammar och Enoks stad kommer tillbaka. Se profetiorna 52, 53 och 78.

3 Kristi lärjungar återuppstår. Se profetia 79.

4 Levis söner offrar ett offer åt Herren i rättfärdighet.

5 Ett stort sakramentsmöte hålls med alla Kristi lärjungar från alla utdelningar. Se profetia 75.

JESU KRISTI REGERINGSTID UNDER TUSENÅRSRIKET

ZENOS LIKNELSE

Alla träden i vingården började frambära god frukt. De blev "som ett, och frukterna var likvärdiga". Vingårdens herre välsignade sina tjänare för deras flitiga ansträngningar och glädde sig åt frukten av hans vingård. (Se MB Jakob 5:74–76.)

2

6

ZENOS LIKNELSE

Återigen kom dålig frukt in i vingården. Herren separerade den goda frukten från den dåliga frukten. Den dåliga frukten kastades bort, och vingården brändes upp. (Se MB Jakob 5:77.)

86 Tempel byggs i hela världen och gör evangeliets förrättningar tillgängliga för alla människor – levande och döda.

Läran och förbunden
124:37–42

6 Tusenårsriket fortlöper i fred i tusen år. Jorden förnyas. Se profetiorna 44, 52, 53 och 76.

7 Satan lösgörs. Se profetia 77.

8 Den sista och stora striden äger rum. Satan och hans härskaror besegras. Se profetia 80.

9 Efter att alla människor har uppstått, ställs de inför den yttersta domen och får antingen ära ett härlighetsrike eller kastas ut. Satan förvisas för evigt.

10 Jorden blir helgad och förhärligad. Se profetia 68.

“Välsignad är du eftersom du har tagit emot mitt eviga förbund, ja, mitt evangeliums fullhet, utsänt till människobarnen, för att de skulle kunna få liv och få del av de härligheter som skall uppenbaras i de sista dagarna, så som det skrevs av apostlarna och profeterna i forna dagar” (Läran och förbunden 66:2).

EN FLODVÅG AV GLADA MINNEN

På grund av gamla rör och en dålig grund blev det alltid översvämning i mitt barndomshem när ett oväder producerade tillräckligt med regn. Efter som regnovädren i Virginia kan vara i timmar blev det ofta översvämning.

Vi bodde i det huset under de flesta av mina uppväxtår, så jag trodde att översvämningar var något normalt.

Efter ett antal stormar blev vi bättre på att hantera översvämningarna och lärde oss att samarbeta. Ovädren inträffade ofta mitt i natten, och mina

föräldrar väckte oss alla för att arbeta vid våra poster medan vattnet fyllde källaren som långsamt flytande lava. Min bror och pappa fyllde hinkar med vatten från källartrappan medan min syster och jag snabbt sög upp vatten med handdukar för att rädda heltäckningsmattan.

Vi fnittrade medan vi hoppade och dansade på handdukarna och kände vattnet sippra upp mellan tårna och genom pyjamasbyxorna. Mamma vred snabbt ur de genomdränkta

handdukarna, slängde in dem i torktumlaren och gav oss nya torra att stampa på. När vi var säkra på att huset var utom fara gick vi till köket för att torka oss och dricka varm choklad och äta kakor som belöning för vårt arbete. Sedan, om det inte var dags att åka till skolan, försökte vi somna igen.

De här översvämningarna måste ha varit ett stort bekymmer för mina föräldrar, men för mig är de några av de gladaste minnena från min barndom, trots den dundrande åskan och de bländande blixterna. Faktum är att lukten av våt matta fortfarande gör mig nostalgisk och får mig att längta efter min familj.

Mina föräldrar kunde ha bekämpat översvämningarna själva, men jag är så glad att de engagerade oss alla i att försvara vårt hem. Det var glada stunder när vi bekämpade vattnet, för vi var tillsammans och var och en hade en uppgift att fylla.

Nu när jag är vuxen tänker jag på den tiden och undrar hur jag kan skapa samma glädje i att arbeta tillsammans hos mina egna barn. Jag är tacksam för att vi inte har haft några översvämningar, men jag vet att något oönskat oundvikligen kommer att tränga sig på vår familj.

Oavsett vilka problem min familj kan komma att ställas inför i framtiden, hoppas jag att vi håller ihop och arbetar tillsammans för att försvara våra värderingar, vår tro och varandra. Då kan vi kanske, också under motgångar, skratta, le och vara glada när vi arbetar tillsammans. ■

Gina Sconiers, Utah, USA

GE OCH TA EMOT PRÄSTADÖMSVÄLSIGNELSER

För några år sedan när vår familj åt middag tillsammans med ett annat par från vår församling fick vi ett telefonsamtal från intensivvård-avdelningen i vårt lokala sjukhus. En tjänsteman frågade min make, som då verkade som stavspremier, om någon från vår kyrka kunde komma och besöka en sjuttonårig pojke som hade råkat ut för en allvarlig skullskada.

När min make kom dit fick han veta att den unge mannen hade ramlat ner från en balkong och landat på en trottoar av cement, nio meter nedanför. Han var medvetlös och förväntades inte överleva.

Min make och brodern som åt middag hos oss gav den unge mannen en välsignelse. Hans familj som bodde 160 mil bort, kontaktades och underlättades om hans tillstånd.

Mirakulöst nog återfick den unge mannen medvetandet efter några dagars intensivvård och började tillfriskna. I fyra veckor besökte hans föräldrar honom dagligen på sjukhuset. Sedan flög de hem honom till Arizona så att han kunde tillfriskna helt.

Vad underbart det var att se prästadöms helande kraft verka så att den här unge mannen kunde få en andra chans till en framtid med god hälsa. Och jag var så tacksam för en make och andra församlingsmedlemmar som är redo att tjäna genom prästadömet och agera med gudomlig myndighet.

Jag kände djupt medlidande med den unge mannens föräldrar som var så långt borta från sin son

under hans kris. Men jag var glad att veta att de blev något lugnade när de fick veta att deras son hade fått en prästadömsvälsignelse och att kyrkans medlemmar gärna hjälpte till.

Min empati för de där föräldrarna ökade betydligt några år senare när jag fick ett telefonsamtal om att min egen son, som bodde 320 mil bort, hade blivit påkörd av en bil när han cyklade till universitetet där han arbetade och studerade. Fastän jag kände mig maktlös och inte kunde hjälpa honom var jag tacksam och tröstad i vetskapen om att heltidsmissionärerna hade ombetts att ge honom en prästadömsvälsignelse och att en församling i S:t Paul i Minnesota hade hjälpt till med hans familjs behov. Församlingsmedlemmar tog hem måltider till honom och hjälpte hans fru, som hade fött barn dagen innan olyckan, att ta hand om de andra tre barnen.

Tänk så mycket mer tacksam jag blev när jag fick veta att missionären som hade välsignat min son var

samme unge man som hade fått en välsignelse av min make fem år tidigare. Jag förundrades över att det tjänande som tidigare utförts nu hade återgäldats i fullt mått!

Min tro och mina böner av tacksamhet till min kärleksfulle himmelske Fader har fortsatt att öka när jag tänker på att han känner oss alla och vet vad vi behöver. Jag tror att den här unge missionären var där så att vi kunde få se att Gud känner var och en på ett mycket personligt sätt. ■

Julie Keyes, British Columbia, Kanada

JAG VISSTE ATT GUD SKULLE HJÄLPA MIG

Innan jag blev medlem i kyrkan blev min make allvarligt sjuk. Jag bad innerligt till Gud att han skulle låta min make leva för våra fem barns skull och för det barn som jag väntade. Men mina böner var förgäves.

När min make dog så dog också min kärlek till Gud och min tillit till, och tro på honom. Jag var överväldigad av det ansvar som nu vilade på mina axlar. Lyckligtvis var mina föräldrar där och hjälpte till.

En dag några år senare hörde jag en knackning på dörren. Två främlingar stod utanför med vänliga leenden och höll i en bok.

De presenterade sig som missionärer från Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga. Jag hade aldrig hört talas om deras kyrka. De gick därifrån när jag sade att jag var upptagen, men jag fortsatte att tänka på dem.

Nästa dag såg jag dem när de visade sin bok för en granne. Jag blev nyfiken och gick närmare. Missionärerna såg mig och frågade igen om de fick besöka mig. Jag blev mycket förvånad över mitt svar: "Ja, när som helst!"

När jag lyssnade på missionärslektionerna och studerade Mormons bok insåg jag vilka misstag jag hade gjort i mitt liv. Jag omvände mig från mina

synder och kom närmare Gud. Men när mina föräldrar fick höra att äldsterna undervisade mig blev de arga. De hotade att förskjuta mina barn och mig. Missionärerna uppmanade mig att döpas, men jag sade nej eftersom vi inte kunde klara oss utan mina föräldrars hjälp.

Innan äldsterna gick bad de mig läsa 3 Nephi 13:31–34. När jag läste "sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt detta tillfalla er" (vers 33), visste jag att min himmelske Fader skulle hjälpa mig om jag satte honom främst och följde hans bud. När missionärerna kom tillbaka bestämde vi när jag skulle döpas.

På min dopdag ekade min mors arga röst i huvudet. Jag var nervös, men jag gick ner i vattnet och döptes. Efteråt var jag så glad, och när jag konfirmerades som medlem i kyrkan och fick den Helige Andens gåva så kände jag att mina bördor hade lättats.

När mina föräldrar hörde att jag hade blivit medlem i kyrkan sade de att de inte ville veta av mig. Men vi försonades ett år senare när mina två systrar döptes med våra föräldrars godkännande.

Tre av mina barn verkade så småningom som heltidsmissionärer och snart firar jag fyrtio år som medlem i kyrkan. Vilka stora välsignelser jag har – allt tack vare två missionärer som knackade på min dörr, presenterade Mormons bok och hjälpte mig återställa min kärlek till Gud och min tro på och tillit till honom. ■

Abethemia Trujillo, Albay, Filippinerna

Dagen när jag skulle döpas var jag nervös, men jag gick ner i vattnet och döptes.

VAD SKULLE JAG SJUNGA?

Under min tid som heltidsmissionär för nästan 40 år sedan i staden Levin på Nya Zeeland, spelade jag piano varje tisdag för primärbarnen. Jag kommer tydligt ihåg de underbara känslor jag hade för de här barnen när vi sjöng de evangeliefyllda primärsångerna tillsammans.

I februari 2013 återvände jag till Nya Zeeland på semester. Eftersom jag tyckte om att vandra bokade jag en fyradagarsvandring på den berömda leden Milford Track i Fiordlands nationalpark på Sydön.

Jag fick sällskap av tre amerikaner och trettiosju andra vandrare från hela världen, bland annat Australien, Brasilien, England, Finland, Tyskland, Israel och Uruguay. Under vårt äventyr utbytte vi tankar upplevelser och åsikter så gott vi kunde med tanke på språkbarriärerna. Det tog inte lång tid för våra kulturella olikheter och förutfattade meningar att försvinna allteftersom banden mellan oss stärktes.

I slutet av tredje dagen ville en i sällskapet bygga vidare på vår spirande vänskap och kom på fötter

och tillkännagav att vi borde ha en talangshow. Han sade att han skulle börja. Han valde att visa sin talang för att berätta historier, vilket han hade övat på hemma på företagskontoret i Caesarea i Israel. Historien föll väl ut så han sade att han skulle berätta en till. Men när han fällde några raa kommentarer insåg jag att kvällen lätt kunde bli något som inte var särskilt upplyftande.

Medan han berättade fick jag en stark känsla av att jag skulle sjunga för gruppen. Men vad kunde jag sjunga för mina nyfunna vänner från hela världen? Jag fick ett mäktigt svar: "Jag är Guds lilla barn" (*Psalmer*, nr. 194).

Jag var nervös men fick mod av minnena av och kärleken till primärbarnen i Nya Zeeland. Jag ställde mig upp och sade att jag skulle sjunga en speciell sång som jag hade sjungit nästan fyrtio år tidigare tillsammans med barn i Nya Zeeland. Jag förklarade att jag hade varit missionär, att jag hade undervisat barnen och hade lärt mig älska dem. Sedan bad jag en

tyst bön om hjälp att kunna sjunga på ett sätt som skulle välsigna gruppen.

Sången gick bra och efteråt kunde jag känna Anden. Mina nya vänner log, och sången verkade öppna deras hjärtan. Det dröjde inte länge förrän andra reste på sig och började visa sina musikaliska talanger. En grupp på fyra kvinnor som tidigare inte velat delta, sjöng några sånger från sin kyrkokör. En annan lärde oss en judisk folksång.

I slutet av talangshowen sjöng en vacker ung kvinna från Australien tre sånger på maori, hennes modersmål. Vår himmelske Faders ande hade verkligen utgjutits över oss och hjälpt oss inse att vi alla var Guds barn, inte bara "gäster och främlingar" (Ef. 2:19) från olika länder.

Jag är tacksam för primärbarnen i det lilla samhället Levin som hjälpte mig inse sanningen att vi alla är barn till vår himmelske Fader. Jag är också glad att minnena gav mig modet att bära det vittnesbördet genom en sång. ■

David M. Flitton, Utah, USA

Jag fick en stark känsla av att jag skulle sjunga för gruppen. Men vad kunde jag sjunga för mina nyfunna vänner från hela världen?

Liksom strömmarna i havet kan Guds heliga inflytande vägleda oss mot hans plan för vårt liv.

UPPTRÄD

som om du ska stanna länge

Dennis C. Gaunt

Liksom många barn drömde jag om vad jag skulle bli när jag blev stor. I mitt fall var jag *övertygad* om att jag skulle bli brandman på månen. I mitt femåriga sinne fanns det absolut inget annat som jag kunde bli. Jag misstänker att de flesta av oss har haft drömmar i vår barndom om hur våra liv skulle bli när vi blev stora. Jag misstänker också att de flesta av oss någon gång har sett tillbaka på sitt liv och utbrustit: "Det var inte det här som jag trodde skulle hända!"

Två skriftställen hjälper oss att ha perspektiv på vårt liv. För det första:

"Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN.

Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar" (Jes. 55:8–9).

För det andra: "[Gud] gör ingenting utom det som är till nytta för världen,

ty han älskar världen" (2 Nephi 26:24).

De här skriftställena lär oss att allting som vår himmelske Fader gör i slutändan är för vår skull, även om vi inte kan förstå varför. Och eftersom Guds tankar och vägar är högre än våra så behöver vi upphöja våra liv så att de är mer i harmoni med hans plan för oss.

Att undra medan vi vandrar

Vi pratar ibland om Israels barn som vandrade i ödemarken i fyrtio år innan

de tilläts gå in i det utlovade landet. En molnsky eller en pelare av eld vilade över tabernaklet när de skulle stanna, och när den flyttade på sig följde folket efter (se 4 Mos. 9:15–18, 21–23). Jag misstänker att de också tillbringade fyrtio år med att "undra" i ödemarken – undra när de skulle flytta på sig, när och var de skulle stanna och när de slutligen skulle komma till det utlovade landet.

Den här berättelsen är rik på symboler. När var och en av oss vandrar genom vår jordiska ödemark vill vi nå vårt "utlovade land", att få bo hos Gud för evigt. Han har lovat att leda oss dit. Varje person behöver vandra längs samma väg – vara lydig, omvända sig, ta emot prästadömetts förrättningar och uthärda trofast – men varje persons liv är unikt.

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Herren har försett dig med en ström av gudomligt inflytande i livet som

kommer att leda dig enligt den individuella plan som han vill att du ska fullborda här på jorden. Sträva efter att genom Anden känna igen och noggrant följa denna vägledning som Herren har gett dig i livet. Anpassa dig till den. Välj, med glädje, att använda din fria vilja till att följa den.”¹

Fundera över vilket som var svårast för Israels läger att uthärda: Att tillbringa ett år på en otrevlig plats eller att lämna en trevlig plats efter två dagar. Jag tror att båda situationerna prövade deras tro.

Likadant är det med oss. Vi kanske inte är nöjda mer vår situation och tillbringar mycket tid till att undra när saker och ting ska ändras. Eller så kanske vi får uppleva en oväntad förändring i våra behagliga rutiner. Hur vi väljer att reagera på de här upplevelserna avgör, till stor del, vår lycka. Och om vi tillbringar vårt liv med att undra medan vi vandrar så kan vi gå miste om underbara möjligheter till andlig utveckling.

Gå och gör något idag

På våren 1831 började medlemmarna samlas i Kirtland i Ohio. En medlem som hette Leman Copley gick med på att låta en grupp från Colesville i New York bo på hans gård i Thompson, som låg nära Kirtland. I maj 1831 uppenbarade Herren för profeten Joseph Smith:

”Och jag helgar detta land åt dem för en kort tid, tills jag, Herren, skall

sörja för dem på annat sätt och befalla dem att bege sig härifrån.

Och stunden och dagen är inte given dem, låt dem därför *uppträda i detta land som om de skulle stanna i många år*, och det skall lända dem till godo” (L&F 51:16–17; kursivering tillagd).

Liksom Israels barn som följde molnsdyn i ödemarken, visste de här medlemmarna att de inte skulle stanna kvar permanent på Copleys gård. Någon gång skulle de fortsätta vidare.

Vi kanske inte är nöjda med vår situation och tillbringar mycket tid till att undra när saker och ting ska ändras. Om vi gör det går vi miste om underbara möjligheter till andlig utveckling.

Men oavsett hur länge de skulle stanna, skulle de uppträda som om de skulle vara där i många år.

Varför gav Herren dem ett sådant råd? Några kan ha blivit missmodiga av att bo i en vagn eller ett tält på ett lerigt fält när de såg andra leva i bättre omständigheter. Herrens råd förändrade troligtvis deras perspektiv från missmodigt till hoppfullt.

Likasa när vi ser andra som har sådant som vi drömmer om – en fin

familj, ett fint hem, jobb och en tydlig inriktning i livet – kan vi bli missmodiga. Om vi till exempel vet att vi inte ska vara i en församling eller gren så länge så kanske vi tänker: ”Vad är det för vits med att tacka ja till en kallelse? Varför anstränga sig för att lära känna någon?” Vi kanske fortfarande går i kyrkan, men vi får inte ut allt vi kan av upplevelsen. Om vi ägnar vårt liv åt att fokusera på det vi *inte* har, kanske vi inte kan vara riktigt tacksamma för det vi faktiskt har.

Som det står i en av de engelska psalmerna ”finns det möjligheter att arbeta överallt omkring oss, tillfällen rakt framför oss. Låt dem inte gå dig förbi och säg: ’Någon gång ska jag försöka’, utan gå ut och gör något i dag.”²

När vi uppträder ”i detta land som om [vi] skulle stanna i många år” börjar vi se möjligheter som vi kanske inte har sett tidigare. Vi kan också se att några av de här möjligheterna kanske inte kommer tillbaka. Då tänker vi: ”Så länge jag är här ska jag vara engagerad, göra så gott jag kan och välja att vara glad. Jag ska fortsätta hoppas på framtiden, men under tiden ska jag göra en del gott här.” Det är skillnaden mellan att trampa vatten och att faktiskt simma.

Det visade sig att medlemmarna i Thompson inte stannade kvar där så länge. Leman Copley höll inte löftet att låta medlemmarna vara på hans mark. Herren sände så småningom de här medlemmarna till Missouri, men de

gjorde sitt bästa medan de bodde på bondens fält, och Herren välsignade dem för det.

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Ibland kan de djupa dalar vi nu lever i endast förstås när vi ser tillbaka på dem uppifrån bergen i våra framtida upplevelser. Ofta kan vi inte se Herrens hand i vårt liv förrän långt efter det att prövningarna passerat. Ofta är de allra svåraste stunderna i

vårt liv viktiga byggstenar som bildar grundvalen för vår karaktär och banar väg för framtida, insikter och lycka."³

Låt inte era sinnen vända tillbaka

Ibland får vi problem när vi envisas med att göra saker enligt vår egen tidtabell i stället för att lita på Herrens.

Tänk på berättelsen om Lehis avfärd från Jerusalem ur Lamans och Lemuels perspektiv. Deras bekväma liv avbröts plötsligt när Lehi sade

att familjen behövde fly eftersom Jerusalem skulle förstöras. Och så ger de sig av ut i ödemarken – bara för att snart behöva återvända för att hämta Labans mässingsplåtar. Att ta sig genom den stränga ödemarken, och så går Laban och stjälar deras dyrbarheter och försöker döda dem! Jag skulle också vara arg!

Och när Laman och Lemuel dessutom såg att Jerusalem såg ut precis som förut blev de förmodligen ännu argare. Jag vet inte om de förväntade sig att få se en rykande krater när de återvände, men jag kan föreställa mig vad de tänkte: "Var det inte meningen att Jerusalem skulle förstöras? Varför slösar vi tid i ödemarken när allt är fullt normalt här?" I vilket fall som helst resulterade allt det här i att de slog Nephi och Sam (se 1 Nephi 3:29).

När saker och ting inte blir som vi tycker att de borde bli; när vi tycker att pelaren av eld inte förflyttar sig snabbt nog; när vi ser oss omkring och bara ser en bondes fält, då kan vi också bli så missmodiga att vi, liksom Laman och Lemuel, slår ner på vår tro och låter vår frustration gå ut över Gud.

Äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kворum sade: "När vi är onödigt otåliga med en allvetande Guds tidsplan, antyder vi i själva verket att vi vet vad som är bäst. Visst är det märkligt – vi som behöver armbandsklockor söker råda

honom som övervakar kosmiska klockor och kalendrar."⁴

Naturligtvis är inte livet alltid lätt, och jag känner inte till någon – inklusive mig själv – som kan säga att livet har blivit precis som de föreställde sig. Men jag känner också många som skulle säga att de trots allt är nöjda med sitt liv nu – fastän de inte har blivit brandmän på månen.

Det där positiva perspektivet kommer när vi trofast följer Herren med optimism genom vår egen ödemark. När vi gör det, upptäcker vi en dag att vår ödemarksupplevelse inte var så hemsk som vi trodde att den skulle bli. Vi kanske till och med erkänner att det faktiskt var värt besväret. Herren talade till oss alla då han sade:

"Fortsätt ... i tålmodighet tills ni är fullkomligt gjorda.

Låt inte era sinnen vända tillbaka, och när ni är värdiga skall ni i min egen rätta tid få se och veta" (L&F 67:13–14). ■

Författaren bor i Utah, USA.

För att lära dig hur du kan vara tacksam oavsett omständigheter, se president Dieter F. Uchtdorfs tal från generalkonferensen i april, "Tacksam under alla förhållanden", i majnumret eller på conference.lds.org.

SLUTNOTER

1. Richard G. Scott, *Liahona*, jan. 2000, s. 105.
2. Se "Have I Done Any Good?" *Hymns*, nr 223.
3. Dieter F. Uchtdorf, "Fortsätt i tålmod", *Liahona*, maj 2010, s. 59.
4. Neal A. Maxwell, "Hopp genom Jesu Kristi försoning", *Liahona*, jan. 1999, s. 72.

Min himmelske Fader sade nej och ja

Jag trodde att min himmelske Fader sade nej, men han sade egentligen ja till en bättre plan för mitt liv.

Angelica Hagman

Under sista året i gymnasiet i Sverige bestämde jag mig för att ansöka till Brigham Young-universitetet i Utah. Det var bara ett problem: Hur intensivt jag än bad Gud att bekräfta mitt beslut, kändes det aldrig riktigt rätt. Jag tänkte: "Svaret kan helt enkelt inte vara nej, eller hur? På så många sätt verkar BYU vara rätt beslut, särskilt eftersom jag vill ha ett tempeläktenskap och utsikterna för det är mycket bättre på BYU än i Sverige." Men det var inte rätt. Inte för mig. Inte då.

Besviken övergav jag planerna på att studera vid BYU och ansökte till ett universitet i Sverige. Nästan samtidigt som jag skulle ha åkt iväg på mitt BYU-äventyr blev jag förälskad i Jonas – en nyligen hemkommen missionär. Fastän vi måste ha varit på flera ungdomsaktiviteter samtidigt innan Jonas åkte iväg som missionär hade jag aldrig lagt märke till honom. Hur hans utstrålning och smittande skratt hade undgått mig är en gåta!

Tidigt i vår relation talade Jonas om för mig att han hade ansökt till BYU och hoppades kunna komma in följande termin. Efter hans första termin i Provo gifte vi oss i templet och började studera vid BYU tillsammans. Vi tog examen samma dag.

Nu när jag ser tillbaka förstår jag varför min himmelske Fader först sade nej – eller "inte än" egentligen – på min innerliga bön om att studera vid BYU. Han sade nej till min önskan – just då, men han sade egentligen ja till en mycket viktigare önskan. Som flicka hade jag ofta bett att min framtida make och jag skulle hitta varandra när rätt tid var inne. Vi kanske skulle ha träffats på BYU, men jag är övertygad om att Jonas och jag, som en del av en bättre plan, behövde hitta varandra i Sverige. Kanske är många av vår himmelske Faders "nej-svar" på våra böner viktiga delar av hans "ja-svar" på bättre planer för våra liv.

Må din vilja ske

I Getsemane bad Jesus Kristus innerligt: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig." Sedan tillade han: "Men inte som jag vill utan som du vill" (Matt. 26:39). Jesus Kristus valde att dricka ur den bittra kalken eftersom han visste att det var en del av Guds större plan att ge oss en Frälsare som skulle sona människosläktets synder (se 3 Nephi 11:11).

Likaså vet vi att vår himmelske Fader har en plan för vårt liv. Vi kanske inte känner till detaljerna i Guds plan för oss, men vi kan lita på vår himmelske Faders svar på våra böner och säga: "Må din vilja ske."

Kristus anpassade sin vilja till Guds, och den stora plan som innefattade

Frälsarens försoning för människosläktet utvecklades. När vi på liknande sätt anpassar vår vilja till Guds, kan vår himmelske Fader uppenbara en större plan för oss. Allteftersom livet fortskrider kan vi få de välsignelser som Jesus Kristus väddade om i sin stora förbön: "Att de alla skall vara

ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss" (Joh. 17:21).

Jag är tacksam över att vår himmelske Fader kärleksfullt viskar nej till några böner så att han kan ge ett rungande ja till andra. ■

Författaren bor nu i Kalifornien.

GUD SER DEN STÖRRE BILDEN

"Vilken förunderlig källa till kraft, till styrka och till tröst

som är tillgänglig för oss alla. Han som känner oss bättre än vi känner oss själva, han som ser helheten och som känner änden från begynnelsen har lovat oss att han är där och ger oss hjälp om vi bara ber honom om den. Vi har löftet: 'Be alltid och ha tro, och allt skall samverka till ert bästa' [L&F 90:24]."

President Thomas S. Monson, "Vi vandrar aldrig ensamma", *Liahona*, nov. 2013, s. 121.

DE SANNINGAR SOM ÄR VIKTIGAST ATT KÄNNA TILL

*Om du har snavat eller till och med gått vilse en tid, kan du gå framåt
i tro och inte längre vackla hit och dit i världen.*

**President
Boyd K. Packer**
president för de tolv
apostlarnas kворum

En del ungdomar har frågor och söker ledning. Andra undrar hur de kom bort från evangeliets stig och hur de kan komma tillbaka till den. Jag talar till alla, men särskilt innerligt till dem av er som söker vägledning.

Er andliga kredit

Vi lever alla på andlig kredit. På det ena eller andra sättet blir skulden större och större. Om du betalar allt eftersom, har du inte mycket att oroa dig för. Snart börjar du lära dig disciplin och vet att räkenskapers dag kommer. Lär dig att betala av ditt andliga konto regelbundet i stället för att låta det stå och samla ränta och straffavgifter.

Vi förstår att du kommer att begå misstag eftersom du ställs inför prövningar. Jag antar att du gjort sådant i livet som du ångrar, sådant som du inte ens kan be om ursäkt för, än mindre rätta till. Därför bär du på en börda. Du kanske känner dig mindre värd till sinne och kropp och bekymras eller tyngs av ett andligt konto som skulle ha betalats av för länge sedan. När du står ansikte mot ansikte med dig själv under ögonblick av stilla

eftertanke (som många av oss försöker undvika), finns det då ouppklarade saker som plågar dig? Har du något på ditt samvete? Är du fortfarande, i någon grad, skyldig till något stort eller litet?

Alltför ofta får vi brev från sådana som begått tragiska misstag och är nedtyngda av dem. De vädjar: "Kan jag någonsin bli förlåten? Kan jag någonsin förändra mig?" Svaret är ja! (Se 1 Kor. 10:13.)

Omvändelse leder till befrielse

Evangeliet lär oss att befrielse från plågor och skuld kan förtjänas genom omvändelse. Med undantag av de få — de mycket få — som fallit i förtappelse efter att ha känt fullheten finns det ingen vana, inget beroende, inget uppror, ingen överträdelse och inget brott, stort eller litet, som undantas från löftet om fullständig förlåtelse. Oavsett vad som har hänt i ditt liv har Herren berett en väg tillbaka för dig om du följer den Helige Andens maningar.

Vissa fylls av en påträngande drift, en frestelse som påverkar hjärnan om och om igen så att en vana kanske bildas och

sedan ett beroende. Vi är benägna att begå överträdelser och synder och sedan rättfärdiga oss med att vi inte har någon skuld eftersom det ligger i vår natur. Vi fångas i en fälla och därav kommer den smärta och plåga som endast Frälsaren kan bota. Du har kraften att sluta och bli återlöst.

En skallerorm som heter pornografi

President Marion G. Romney (1897–1988), förste rådgivare i första presidentskapet, sade en gång till mig: "Säg det inte bara så att de förstår vad du menar. Säg det så att de inte kan missförstå vad du menar."

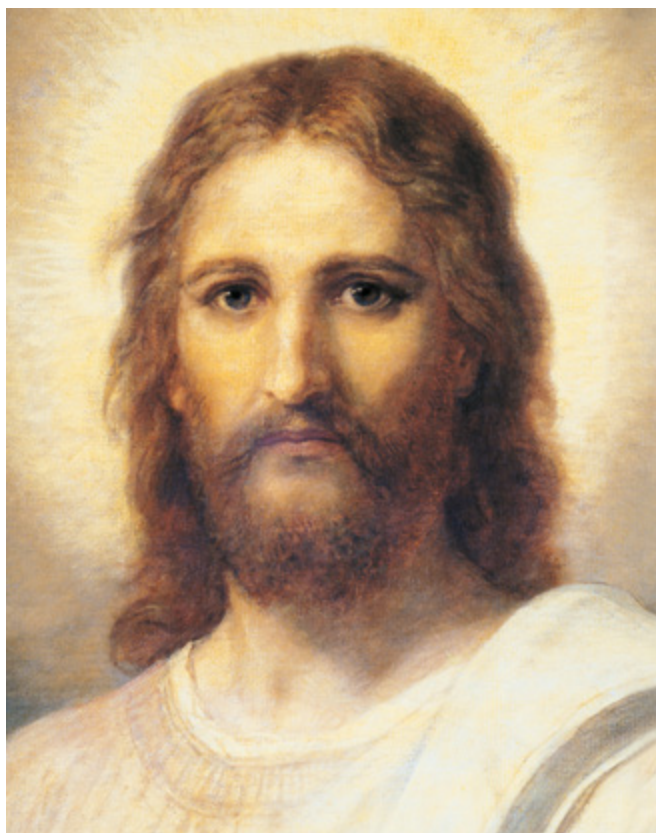
Att samla eller se på pornografi är som att ha en skallerorm i ryggsäcken.

Så hör på! Jag ska tala tydligt såsom en som fått kallelsen och förpliktelsen att göra det.

Du lever i en tid när pornografins gissel sveper över världen. Det är svårt att komma undan den. Pornografin inriktar sig på den del av kroppen genom vilken du har makt att skapa liv.

Att hänge sig åt pornografi leder till svårigheter, skilsmässa, sjukdom och många andra problem. Det finns ingen del av den som är oskyldig. Att samla på den, se på den eller bära omkring på den är som att ha en skallerorm i ryggsäcken. Den utsätter dig för den oundvikliga andliga motsvarigheten till ett ormbett med dess injektion av dödligt gift. Det är lätt att förstå, när nu världen är som den är, att du nästan oskyldigt kan utsättas för den, läsa den eller

se på den utan att inse de fruktansvärda följderna. Om du känner igen dig, så varnar jag dig. Sluta. Sluta nu!

Mormons bok lär att "människorna har undervisats tillräckligt för att kunna skilja mellan gott och ont" (2 Nephi 2:5). Det gäller dig också. Du vet vad som är rätt och vad som är fel. Var mycket noga med att inte gå över den gränsen.

De flesta misstag kan man bekänna enskilt inför Herren, men det finns några överträdelser som kräver mer än så för att åstadkomma förlåtelse. Om dina misstag är svåra måste du söka upp biskopen. Annars räcker det med vanliga, tysta och personliga bekännelser. Men kom ihåg att förlåtelsens härliga morgon kanske inte kommer genast. Om du snavar först, så ge inte upp. Att övervinna modfärdighet är en del av provet. Ge inte upp. Och som jag tidigare sagt: När du en gång har bekänt och övergett dina synder, se inte tillbaka.

Herren är alltid där. Han är villig att lida och betala priset om du är villig att ta emot honom som din Återlösare.

Frälsaren led för våra synder

Som dödliga kanske vi inte, nej, vi kan inte, helt förstå hur Jesus Kristus genomförde sitt försoningsoffer. Men

just nu är *hur* inte lika viktigt som *varför* han led. Varför gjorde han det för dig, för mig, för hela mänskligheten? Han gjorde det av kärlek till Gud Fadern och hela mänskligheten. "Ingen har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner" (Joh. 15:13).

I Getsemane gick Kristus undan från sina apostlar för att be. Det som sedan hände är bortom vår fattningsförmåga! Men vi vet att han fullbordade försoningen. Han var villig att ta på sig alla misstag, alla synder och all skuld, all världens tvivel och fruktan. Han led för oss för att vi skulle slippa lida.

Fullständig förlåtelse är möjlig

Om du har snavat eller till och med gått vilse en tid, om du känner att motståndaren nu håller dig fången, kan du gå framåt i tro och inte längre vackla hit och dit i världen. Det finns de som står redo att leda dig tillbaka till frid och trygghet. Guds nåd kommer, som skriften lovar, "sedan vi har gjort allt vi kan göra" (2 Nephi 25:23). Den här möjligheten är för mig den sanning som är viktigast att känna till.

Jag lovar att förlåtelsens klart skinande morgon kan komma. "Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd" (Fil. 4:7) komma till ditt liv igen, som en soluppgång, och du och han ska "inte mer komma ihåg" (Jer. 31:34) dina synder. Hur vet du att du har blivit förlåten? Det vet du! (Se Mosiah 4:1–3.)

Detta är vad jag har kommit för att säga till dig som har problem. Han går in och löser problemen som du inte kan lösa på egen hand, men du måste betala priset. Det händer inte om du inte gör det. Han är en mild härskare på så vis att han alltid betalar det nödvändiga priset, men han vill att du ska göra det du bör, även om det är smärtsamt.

Jag älskar Herren, och jag älskar Fadern som sände honom. Vår börda av besvikelse, synd och skuld kan läggas på honom, och på hans generösa villkor kan varje post på kontot markeras "till fullo betalt". (Se Jes. 1:18–19.)

Lev trofast och var värdig

Skriftstället "lär visdom i din ungdom. Ja, lär dig i din ungdom att hålla Guds bud" (Alma 37:35) är en inbjudan

åtföljd av löftet om frid och beskydd mot motståndaren.
(Se också 1 Tim. 4:12.)

Vänta dig inte att allt ska gå dig lätt i livet. Även de som lever som de borde upplever ibland det motsatta förhållandet. Möt varje utmaning i livet med optimism och trygghet, så får du den frid och tro som bär upp dig nu och i framtiden.

Till dig som ännu inte har alla de välsignelser du vill ha och behöver, säger jag: Jag har en fast förvisning om att ingen upplevelse och ingen möjlighet som behövs för återlösning och frälsning ska förmenas dig som lever trofast. Förbli värdig. Var hoppfull, tålmodig och bedjande. Saker och ting brukar ordna sig. Den Helige Andens

gåva kan då leda dig och styra dina handlingar.

Jag vet att ni är kyrkans ungdomar. Jag förstår att ni inte är fullkomliga, men ni går längs vägen som leder till fullkomlighet. Var modiga. Var medvetna om att alla som har en kropp har makt över dem som inte har det.¹ Satan är förmenad en kropp. Så om du någonsin ställs inför frestelser ska du veta att du har större makt än alla frestelser om du utövar den handlingsfrihet som gavs till Adam och Eva i lustgården och som har förts vidare till just denna generation. ■

Från ett tal under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet den 6 november 2011. För hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

SLUTNOT

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 209.

Jag lovar att förlåtelsens klart skinande morgon kan komma.

VÅR PLATS

NORMER OCH VÄNNER

Sedan jag började skolan har jag haft vänner som inte har förstått vår religions normer. Det var jobbigt först, men med tiden har de vant sig vid tanken att jag är moraliskt ren. Jag har haft som mål i livet att vara ren och det har fungerat, både för mig och för dem som brukade kritisera mig. Med tiden har respekt, frid och glädje blivit en del av vår kärleksfulla vänkrets.

Vitória M., Brasilien

JAG FÖRLÅTER MINA VÄNNER

Som den enda medlemmen i kyrkan i min kamratgrupp har jag upplevt situationer när mina vänner har förolämpat mig. Ibland fördömer och kritiserar de min religion. Jag känner mig så ensam, men jag är tacksam för kyrkans normer.

Om mina vänner förolämpar mig försöker jag bli mer ödmjuk och undviker att börja gräla, för jag vet att det är orättfärdigt. När de börjar prata om sådant som har med kyrkan att göra, vittnar jag bara om min tro på evangeliet.

Jag förlåter alltid mina vänner, med eller utan deras ursäkt. Förlåtelse är inte bara att säga "jag förlåter dig" eller "det är okej", för förlåtelse har en djupare innebörd: Jesus Kristus sonade våra synder så att vår himmelske Fader kan förlåta oss.

Mina vänner kanske inte förstår min tro nu, men jag vet att jag kan vara Guds redskap och undervisa dem om evangeliet. Jag hjälper dem, och samtidigt hjälper jag mig själv att växa andligt och förbereda mig för att verka som missionär.

Joshua V., Filippinerna

ETT AV MINA FAVORITSKRIFTSTÄLLEN

Vår himmelske Fader använder "små och enkla medel" (Alma 37:6) för att påskynda sitt verk. Joseph Smith var ingen framstående person i världens ögon. Ändå använde Gud honom till att återställa kyrkan. Och det var något mycket enkelt

som ledde till återställelsen: en bön. Tro inte att du är för liten för att arbeta i Herrens vingård. Genom att vara ett bra föredöme kan du hjälpa din nästa att bli medlem i kyrkan. Gud behöver inga framstående personligheter utan personer som är trofasta och lydiga.

Ronick R., Haiti

MISSIONÄRSKAMRATER

Din familj kan hjälpa till att ena Guds familj.
Du kan sprida evangeliet på naturliga och trevliga sätt.

(Se M. Russell Ballard, "Sätt din lit till Herren", *Liahona*, nov. 2013, s. 43.)

MISSIONÄRER MED BANANKAKA

Genom att dela med sig av en skiva banankaka har de här unga männen välsignat otaliga personer, även sig själva.

Mindy Raye Friedman

Kyrkans tidningar

Hur skulle du reagera om någon bjöd dig på en skiva utsökt banankaka? För de unga männen i en församling i Ecuador är det ett sätt att inleda samtal om evangeliet.

Varannan månad har de en missionsdag med öppet hus i olika områden i församlingen. De delar upp sig i flera grupper, var och en med en ung man, en heltidsmissionär eller nyligen hemkommen missionär, och en äldste eller högräst. Några av grupperna arbetar vid ett tält, några kontaktar personer i parken och några knackar dörr.

När de träffar någon bjuder de personen på en skiva banankaka.

När personen tar emot den säger de till honom eller henne att banankaka visserligen är något gott och närande för kroppen, men missionärerna har ett budskap som ger näring åt själen. De unga männen och deras kamrater inbjuder sedan personen att träffa missionärerna. På det här sättet har de kunnat få 40 till 50 hänvisningar till missionärerna på ett par timmar.

De unga männen är också vänner med medlemmarna i sitt kворum. På lördagar träffas de för en aktivitet med unga män och arbetar på Plikt mot Gud-programmet. Sedan besöker de mindre aktiva medlemmar i sitt

kворum. De uppmuntrar dem att komma till kyrkan och inbjuder dem att komma tillbaka för att sporta eller vara med på en annan aktivitet.

På det här sättet och många andra förbereder sig de här unga männen för att vara missionärer hela livet. Två av dem (till höger) berättar hur de känner sig stärkta och inspirerade av sina upplevelser.

FOTOGRAFER AV FÖRSAMLINGEN MED TILLSTÄND AV NOLFO ZAMBRANO

FÖRÄNDRAD AV EVANGELIET

Jag har varit medlem i kyrkan i fem år. Mina föräldrar är inte medlemmar men min farbror Jorge är Unga mäns president och han har varit ett stort stöd. Jag är också tacksam mot min biskop för hans ständiga stöd och uppmuntran.

Jag bestämde mig för att lära mig mer om kyrkan efter en av missionsdagarna i min församling. Det var en av mina första upplevelser som motiverade mig att bli medlem i kyrkan. Mina ledare har alltid stöttat och uppmuntrat mig att delta i alla missionsaktiviteter som diakon, lärare och nu som präst. Jag tycker om att vara med på öppet hus och berätta för andra om välsignelserna med att vara medlem i Kristi kyrka. Det som inspirerar mig

mest är tjänandeaktiviteterna när jag får möjlighet att hjälpa min nästa så som Jesus lärde oss att göra.

För ett år sedan blev mina yngre bröder Luis, 15 år och Israel, 12 år, medlemmar i kyrkan. Tillsammans har vi arbetat på projekten i Plikt mot Gud-programmet, och sedan de döptes har vi haft härliga upplevelser av att arbeta tillsammans. Alla de unga männen i församlingen står varandra mycket nära, och vi stöttar varandra.

Jag vet att dopet är porten som leder till himmelriket. När vi är i våra medmänniskors tjänst, är vi i Guds tjänst (se Mosiah 2:17). Missionsarbete välsignar familjer, och jag vet att mitt liv har förändrats tack vare evangeliet.

Alvaro T., 17 år

JAG LÄR MIG MINA ANSVARSUPPGIFTER

Som diakon lärde jag mig vilka ansvarsuppgifter jag har tack vare stödet från mina föräldrar och ledare och genom att arbeta på målen i Plikt mot Gud-programmet. Som lärare lärde jag mig mer genom att gå på besök som hemlärare, delta i öppet hus på missionsdagarna, bjuda på banankaka, vara med på veckoträffarna och vara med på församlings- och stavsaktiviteter.

Nu som präst fokuserar jag mer på missionsarbete. Jag arbetar med Unga mäns president och som assistent till biskopen har jag lärt mig mycket mer om mina ansvarsuppgifter som prästadömsbärare.

Våra ledare inbjuder oss ständigt att följa med dem och heltidsmissionärerna så att vi kan bli bekanta med missionsarbetet. De uppmanar oss också att läsa skrifterna, särskilt Mormons bok. Alla de här upplevelserna motiverar och förbereder mig för att ta emot det högre prästadömet och verka som heltidsmissionär.

Isaac G., 17 år

DINA MISSIONSUPPLEVELSER

Hur har du spridit evangeliet med små och enkla medel? Dela dina berättelser på liahona.lds.org och klicka på "Submit Your Work" eller skicka dem via e-post till liahona@ldschurch.org

ETT UNDERVERK PÅ FLYGPLATSEN

*En liten maning kan
förändra liv till det bättre.*

Thomas E. Robinson III

Som ny missionär i Japan hade jag svårt att förstå någon, och ännu mindre lära känna någon. Det var svårt att lära sig älska ett folk som jag inte ens kände, särskilt eftersom jag inte kunde förstå vad de sade. Men jag ansträngde mig att visa min kärlek till dem, och jag uppskattade deras ansträngningar att hjälpa mig.

Varje vecka fick min kamrat och jag en limpa hembakat bröd av en syster i församlingen som hette syster Senba. Hon visade sin kärlek till missionärerna genom att baka bröd och skriva små hjärtliga meddelanden.

Jag var glad att någon brydde sig om mig. Jag kände mig manad att visa min tacksamhet mot henne på något litet sätt. Jag skrev ett meddelande där jag berättade hur tacksam jag var för henne och för de uppoffringar som hon och hennes familj gjorde för att hjälpa missionärerna. Vi blev vänner och jag började tänka på henne som min extramamma.

Månaderna gick. Tidigt en onsdagsmorgon fick jag ett telefonsamtal från min missionspresident som sade att jag skulle förflyttas till Okinawa. När jag lade ifrån mig telefonen fylldes jag av en stark bitterljuv känsla. Jag bävade för att säga hejdå till alla. Varje telefonsamtal för att tala om för medlemmarna i församlingen att jag skulle förflyttas dagen därpå gjorde ont i hjärtat. Att ta avsked av människorna jag hade lärt mig älska så mycket var svårare än jag hade föreställt mig.

När jag var klar med samtalen insåg jag att den enda som inte hade svarat var syster Senba. Jag var ledsen över att inte kunna säga hejdå till en medlem som kommit att stå mig så nära.

Morgonen därpå åkte två andra missionärer och jag till flygplatsen. När vi kom fram till biljettdisken och försökte köpa biljetter så sade personalen att våra kort inte accepterades. Vi hade inga pengar att betala biljetterna med och flyget skulle gå om tio minuter! Vi fick alla tre panik. Vi skulle missa flyget och vara tvungna att stanna kvar på flygplatsen hela dagen.

Men all panik förvandlades till tröst när jag vände mig om och såg syster Senba komma in i hallen. Jag blev överraskad över att hon var där eftersom hon inte hade vetat när vårt flyg skulle gå. Hon skyndade leende över till oss och gav oss bröd att ta med på planet.

När vi förklarade för henne att vi skulle missa flyget blev hon

bekymrad. Ingen av oss visste vad vi skulle göra. Då började syster Senba rota i sin väska och leta efter något som kunde hjälpa oss. Hon hoppade glatt upp i luften när hon hittade ett litet kuvert i väskan där hon för flera veckor sedan hade lagt 50 000 yen – exakt det belopp vi behövde. Hon gav oss pengarna och vi kunde få

HERREN ANVÄNDER VERKLIGEN SMÅ MEDEL FÖR ATT UTFÖRA SITT VERK.

våra biljetter i tid. Vi tackade henne för allt vad vi var värda, sade hejdå och rusade till planet.

När planet hade lyft vände sig den ena missionären om mot mig och sade: "Visst är hon fantastisk! *Det* var ett underverk!"

Då insåg jag hur mirakulöst det faktiskt var. Sedan sade han: "Vad står det i meddelandet?" Jag såg att han läste ett meddelande som kom tillsammans med brödet som syster Senba hade gett honom. När jag märkte att jag också hade fått ett meddelande, tog jag fram den lilla papperslappen och läste orden som var riktade just till mig. De fick genast ögonen att tåras. Det stod: "Jag älskar dig! Glöm inte bort mig! Jag ska aldrig glömma dig!"

I det ögonblicket kände jag Anden starkare än

vad jag någonsin gjort tidigare. Syster Senbas exempel lärde mig hur viktigt det är att följa Andens maningar – oavsett hur små eller konstiga de än kan verka. Genom de här maningarna kan vi förändra liv till det bättre. Jag vet att det inte var en tillfällighet att hon kom till flygplatsen. Det *var* ett underverk.

Herren använder verkligen små medel för att utföra sitt verk. Vad välsignade vi är som medlemmar i den här kyrkan att ha hans inflytande i vårt liv. Låt oss vara värdiga att få sådana maningar och välsigna Guds barn. ■

Författaren bor i Utah i USA.

Redaktionen anmärkning: Syster Senba fick omgående ersättning från missionen.

"Mamma arbetar hela dagarna. Hur kan jag förbättra vår relation?"

Eftersom du inte ser din mamma så ofta, se då till att den tid som ni faktiskt har tillsammans används väl. Du kan prata med din mamma om hur ni ska göra det. Hon vill ha en bra relation till dig också och hjälper dig att arbeta på det. Försök fråga henne vad hon skulle uppskatta: Att komma hem till ett rent hus? Att göra något tillsammans? Att bara prata med dig? När du regelbundet gör sådant som din mamma uppskattar så blir er relation bättre.

Du kan naturligtvis planera några roliga aktiviteter som ni kan göra tillsammans, men all slags meningsfull tid som ni har tillsammans – som att diska eller läsa skrifterna – kan vara ett utmärkt sätt att bygga er relation på.

Planera också tid för samtal. Att förstå varandra är en viktig ingrediens i en bra relation. Något ni kan prata om är hur din mammas arbetsschema påverkar din relation till henne. Ni kan undvika missförstånd om du pratar om både dina förväntningar och din mammas.

Bön hjälper. Familjer är viktiga för vår himmelske Fader, så han kan inspirera dig att veta hur du förbättrar din relation till din mamma. Ignorera inte en maning att göra något som verkar litet (se Alma 37:6). En kram, ett leende, till exempel, kan göra stor skillnad.

Skriv ett meddelande

Även om ni inte har så mycket tid tillsammans kan du ändå uttrycka din kärlek till din mamma. Skriv omtänksamma, hemliga meddelanden. När hon läser dem på jobbet så tänker hon på dig. Gör så mycket du kan för henne. Tänk på henne oftare och be för henne. Be Herren inspirera dig och mana dig angående hur du kan förbättra er relation.

Irinka E., 20 år, Odessa, Ukraina

Försök förstå henne

Försök förstå hennes situation, för hon arbetar för din skull. Du kan börja med att hjälpa till hemma, genom att till exempel städa, hjälpa dina syskon och laga mat. Du kan också läsa skrifterna tillsammans med din mamma, be tillsammans och göra sådant som ni tycker om tillsammans.

Morony M., 18 år, Chihuahua, Mexiko

Ha en speciell söndag

Vissa söndagar har vi en speciell lunch eller middag med en ny efterrätt. Vi pratar och efteråt sjunger vi psalmer. Det för oss samman och hjälper oss att bli bättre vänner!

Rebeca N., 12 år, São Paulo, Brasilien

Gör ett experiment

Vi planerar tid när vi kan vara tillsammans och ha hemaftnar, spela

spel, åka till stranden eller äta lunch tillsammans. Allt det här hjälper till att hålla den goda relationens flamma vid liv. När vi har olika åsikter så undviker vi att kritisera. Ibland ber jag att få slippa göra hushållssysslor, men det bidrar till osämja hemma. Sedan jag började med det här experimentet – att klaga mindre, sänka rösten, hjälpa till mer med hushållssysslor och prata mer med mamma, har en härlig anda utvecklats hemma och vi samarbetar mer.

Glenda C., 18 år, Bahia, Brasilien

Hjälp till hemma

Gör några extra hushållssysslor hemma.

Din mamma har arbetat hela dagen. Om hon

har mindre arbete att göra när hon kommer hem blir hon förmodligen gladare och har mer tid till att prata och göra något med dig. Medan ni pratar kan du fråga hur hennes dag var på jobbet. Det visar att du bryr dig om henne, och det öppnar dörrar till andra samtalsämnen och gör att ni kommer närmare varandra.

Heather B., 18 år, Oregon, USA

Gör något som ni båda tycker om
Min mammas och min relation blev mycket bättre när jag sade: "Jag vill vara mer med dig, men jag vet inte vad vi ska göra eller när." Att spela spel råkar vara det tidsfördriv som vi gillar bäst. Så vi planerar tid till att spela spel, skratta och skapa minnen.

När man är öppen mot sina föräldrar så blir de så småningom ens bästa vänner. Man kan prata med dem om vad som helst och vara säker på att få ett ärligt svar. Det är kännetecknet på en mogen relation.

Ephraim S., 15 år, New South Wales, Australien

Läs skrifterna tillsammans

Ni kan båda sätta upp ett mål att läsa tillsammans varje dag, om så bara i fem minuter, i Mormons bok eller någon annan av kyrkans böcker. Det stärker er relation och ger er näring genom Guds ord så att ni kan vara redo att möta varje dag. Kom också ihåg att be till Gud om hans hjälp. Jag vet att han hör dig och älskar dig.

Laura M., 19 år, Córdoba, Argentina

LÄR AV DIN MAMMA

"Sök hos era trofasta mödrar efter en förebild att följa. Forma er efter dem,

inte efter kändisar vilkas normer inte är Herrens normer, och vars värderingar kanske inte avspeglar ett evigt perspektiv. Se på er mor. Lär av hennes starka sidor, hennes mod och hennes trofasthet. Lyssna på henne. Hon kanske inte är bäst på att sms:a, och hon kanske inte ens finns på Facebook. Men när det handlar om hjärtat och om Herren har hon ett överflöd av kunskap."

Se äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "Mödrar och döttrar", *Liahona*, maj 2010, s. 19.

NÄSTA FRÅGA

"Mina föräldrar skilde sig nyligen. Jag är arg för att de har splittat vår familj. Hur förlåter jag dem?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 10 september 2014 till liahona.lds.org, via e-post till liahona@ldschurch.org, eller via vanlig post (se adressen på sidan 3).

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: 1) fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

**Bonnie L.
Oscarson**

Unga kvinnors
generalpresident

TROTS GRAVITATIONEN GÅ FRAMÅT MED TRO

*När du hela tiden fortsätter framåt, kan du hålla dig upprätt
också när utomstående krafter försöker dra ner dig.*

Jag fick min första tvåhjuliga cykel när jag var åtta år. Med hjälp av min äldre bror och far påbörjade jag den ganska skrämmande proceduren att lära mig cykla. De andra barnen i grannskapet fick det att se så lätt och naturligt ut när de susade upp och ner för gatan på sina cyklar. Jag satte mig på sadeln – det kändes som om den var minst tre meter ovanför marken – och insåg att det över huvud taget inte fanns något som hindrade mig från att falla och bevisa att det inte var något fel på gravitationslagen.

När jag försökte komma framåt märkte jag snabbt att om jag ville hålla balansen så fick jag inte sluta trampa. När jag satte mig på sadeln var fart det sista jag ville lägga till den redan skrämmande ekvationen. Men mycket snart förstod jag visdomen och fysiken

i att förflytta sig framåt. Så länge jag fortsatte trampa kunde jag hålla mig upprätt och undvika asfalten som bara väntade på att skrapa bort skinn från

Precis som de som fortsätter trampa på en cykel kan hålla sig upprätta trots gravitationens inflytande, kan de som vägleds av den Helige Anden i allt de gör stå emot den ondes inflytande.

mina armar och ben. Snart susade jag omkring i grannskapet med mina vänner.

Likadant är det med att följa evangeliet och normerna i *Vägledning för de unga*. Det krävs tro för att lita på att om vi enträget följer första presidentskapets råd som de framställs i det häftet, så blir vårt liv balanserat och stadigt. Vi leds dit vi vill komma.

Vi måste fortsätta framåt för att undvika att falla. För att det ska hända bör vi konsekvent och trofast göra vissa saker:

- Be morgon och kväll.
- Studera skrifterna dagligen.
- Vara med på kyrkans möten och värdigt ta del av sakramentet.
- Tjäna människorna omkring oss.
- Vara värdiga att besöka templet.

Allt det här får oss att fortsätta framåt i rätt riktning.

Det är därför det är viktigt att läsa och känna till normerna som beskrivs i *Vägledning för de unga*. De hjälper oss att göra val som stämmer överens med Guds normer. När vi följer de här principerna och håller buden inbjuder vi den Helige Anden att vara vår ständige ledsagare. Precis som de som fortsätter trampa på en cykel kan hålla sig upprätta trots gravitationens inflytande, kan de som vägleds av den Helige Anden i allt de gör stå emot den ondes inflytande.

Vilka destinationer har du i åtanke när du trampar på? För alla unga män i aronska prästadömet är det viktigt för tillväxten att förbereda sig nu för att verka som heltidsmissionär. För alla ungdomar bör det också vara ett grundläggande mål att förbereda sig för att besöka templet och att ta emot

begåvningen genom att ingå och hålla heliga förbund.

Som det står i budskapet från första presidentskapet i början av *Vägledning för de unga*: "I allt som du gör, behåll din fokus på templet. I templet får du Herrens allra största välsignelser. En av dem är vigsel för tid och all evighet."¹ Att ingå det eviga äktenskapsförbundet i Herrens hus och bli rättfärdiga makar, hustrur, fäder och mödrar kan kännas avlägset, men tiden att förbereda sig för det är nu. Allt det här leder till den underbaraste och största destinationen av alla – evigt liv hos vår himmelske Fader.

Ett av mina favoritskriftställen sammanfattar vad vi behöver göra för att fortsätta mot våra mål: "Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart

hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv" (2 Nephi 31:20).

Precis som jag lärde mig som åttaåring att jag behöver fortsätta trampa och åka vidare för att trotsa gravitationen och hålla balansen på min cykel, är det viktigt för oss alla att fortsätta framåt med tro och lita på levande profeters och vår kärleksfulle himmelske Faders råd för att vi inte ska falla. Några av våra destinationer ligger bara en bit bort på vägen medan andra tar ett helt liv av trofasthet att nå. Löftena om vad som finns i slutet av vägen, om vi är trofasta, är säkra och härliga och väl värda färden. ■

SLUTNOT

1. *Vägledning för de unga* (2011), s. II.

SÖNDAGSLEKTIONER

Månadens ämne:

**Äktenskap
och familj**

ÄKTENSKAP ÄR VÄRT BESVÄRET

"Det är så givande att vara gift. Äktenskapet är underbart. Så småningom börjar ni tänka lika och få samma tankar och känslor. Ni kommer att ha tillfällen när ni är mycket lyckliga, tider av svårigheter och tider av prövningar, men Herren leder er genom alla de här tillväxtupplevelserna tillsammans."

Äldste Richard G. Scott i de tolv apost-larnas kворum, "Äktenskapets eviga välsignelser", *Liahona*, maj 2011, s. 96.

DÄRFÖR ÄR ÄKTENSKAPET HÄRLIGT!

Vi älskar att vara gifta, och här berättar vi varför.

Ben och Rachel Nielsen

Efter vår första dejt ville vi gå ut på dejt igen. Ben ville gå ut på en dejt till därför att Rachel var trevlig och rolig att prata med. Rachel ville gå ut på en dejt till därför att Ben var en gentleman och fortfarande log efter att *alla* hans väl uttänkta planer hade gått i stöpet. Efter den andra dejten, och många fler dejter och böner därefter, blev vi förälskade och bestämde oss för att gifta oss i templet i Sacramento i Kalifornien.

Bröllopsdagen var helt perfekt och vi har älskat att vara gifta ända sedan dess. Världen kanske har en annan syn på äktenskapet, men vi vet att "inget annat förhållande av något slag kan föra med sig så stor glädje, skapa så mycket gott eller åstadkomma så stor personlig förbättring."¹ Äktenskapet är härligt, och nu ska vi berätta varför.

FRÅN BEN: En lagkamrat

Under min mission i Brasilien lärde jag mig att tycka om fotboll. Det jag tycker bäst om med den sporten är att jag har lagkamrater och får lära mig att arbeta tillsammans med mitt lag. Rachel är en underbar lagkamrat. Hon hjälper mig uppnå mina mål, fattar svåra beslut tillsammans med mig och finns där för mig när jag har problem.

När vi beseglades i templet lovade vi att "hjälpa varandra som likvärdiga makar".² Rachel och jag strävar efter att stötta varandra i allt vi gör, och det är härligt att veta att jag alltid har en pålitlig lagkamrat.

FRÅN RACHEL: Uttryck av kärlek

För att vara helt ärliga, tjejer (och killar), är det underbart att veta att någon älskar en. Och när man är gift har man möjlighet att ge och ta emot kärlek varje dag! När jag pratade med mina föräldrar om att jag kanske skulle gifta mig med Ben, sade pappa: "Vem du än väljer att gifta dig med, vill jag att han ofta och uppriktigt uttrycker sin kärlek till dig som äldste Richard G. Scott gjorde till sin hustru."³ Jag lyssnade på pappa.

Jag bestämde mig för att gifta mig med Ben, och han har alltid ansträngt sig för att uttrycka sin kärlek till mig på små och stora sätt. Under mitt sista år på college arbetade jag i månader på att förbereda för, ansöka till och göra intervjuer för en ansedd praktikplats. Och när jag äntligen fick veta att jag hade fått jobbet, kom jag hem och där fanns en vas full av blommor från min make. Han visste hur intensivt jag hade arbetat och hur mycket praktikplatsen betydde för mig. Andra gånger gömmer han min favoritdryck och ett kärleksfullt meddelande i kylan innan han åker iväg på ett scoutläger över helgen. Och varje dag diskar han och får mig att skratta. Ben är jättebra på att uttrycka sin kärlek till mig, och det ger oss båda stor glädje.

FRÅN BEN: Större glädje

Det är så roligt att dejta Rachel. Faktum är att vi ser till att vi fortfarande går ut på dejt ofta, även som gifta. När vi hade träffats upptäckte vi att det fanns mycket som vi båda tyckte om att göra: promenera i parker, gå på teater, titta på sportevenemang, äta ny och annorlunda mat, lyssna på musik, och mycket mer. Jag tyckte om att göra allt det här innan jag träffade Rachel, men det är ännu roligare nu när vi kan göra det tillsammans. När man är gift har man någon att njuta av livet tillsammans med – och det gör livet underbart.

FRÅN RACHEL: En evig missionärskamrat

Innan jag träffade Ben närmade jag mig missionärsåldern och hade allvarligt funderat på att verka som heltidsmissionär. Men sedan kom Ben in i mitt liv och jag visste att min himmelske Fader hade en annan plan för mig.

När Ben och jag förlovade oss, frågade släktingar som visste att jag funderade på mission om mitt val, och jag sade till dem: "Jag bestämde att jag ville välja min egen missionärskamrat – och stanna hos honom för evigt."

När du är gift har du och din maka möjlighet att delta i frälsningsarbetet tillsammans. Ben och jag har känt stor glädje över att bygga ett hem som har Kristus som centrum, att studera och följa evangeliet tillsammans, att tjäna i kyrkan och att inbjuda andra att komma till

Kristus. När vi arbetar tillsammans för att bygga upp Guds rike kommer vi närmare varandra, vår kärlek fördjupas och livet är mer givande.

TRO OSS

Oavsett vad världen må säga, *är* äktenskapet härligt och det *är* värt att göra den prioriteringen. När du är gift har du en lagkamrat, du ger och tar emot kärlek, du gläds åt livet mer och du har någon att bygga upp Guds rike med. Allt det här ger oss stor glädje, och tack vare att vi beseglades i templet kan vi ha den här glädjen för evigt! Om vi håller våra förbund får vi vara tillsammans för evigt och ta emot prästadörets krönande välsignelser. Vi "har ... i äktenskapet nått människolivets rikaste fullkomning".⁴ ■

Författarna bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. L. Whitney Clayton, "Äktenskap: Se och lär", *Liahona*, maj 2013, s. 83.
2. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
3. Richard G. Scott, "Äktenskapets eviga välsignelser", *Liahona*, maj 2011, s. 96.
4. James E. Faust, "Berika ditt äktenskap", *Liahona*, apr. 2007, s. 4.

DELTA I SAMTALEN

Att begrunda till söndag

- Vilka egenskaper och uppfattningar är förutsättningarna för de starkaste och lyckligaste äktenskapen och familjerna?
- Vad gör du nu för att ditt framtida äktenskap och din framtida familj ska vara stark och glad?

Vad du kan göra

- Berätta för några vänner om ditt mål att gifta dig och få en familj, och berätta varför du har det målet.
- Berätta i kyrkan om varför du ser fram emot äktenskap och familj och hur du förbereder dig för dem.

Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas
kvorum

*Medlemmarna i de tolv
apostlarnas kvorum är
särskilda vittnen om
Jesus Kristus.*

Räcker det inte, just nu, om jag bara *tror* på att kyrkan är sann?

Jesus Kristus själv
sade: "Var inte
rädd. Tro endast"
(se Mark. 5:36).

Håll fast vid det du
redan vet och var
stark tills du får
mer kunskap.

Tro är alltid första
steget mot att
veta något.

Du har större
tro än du anar.

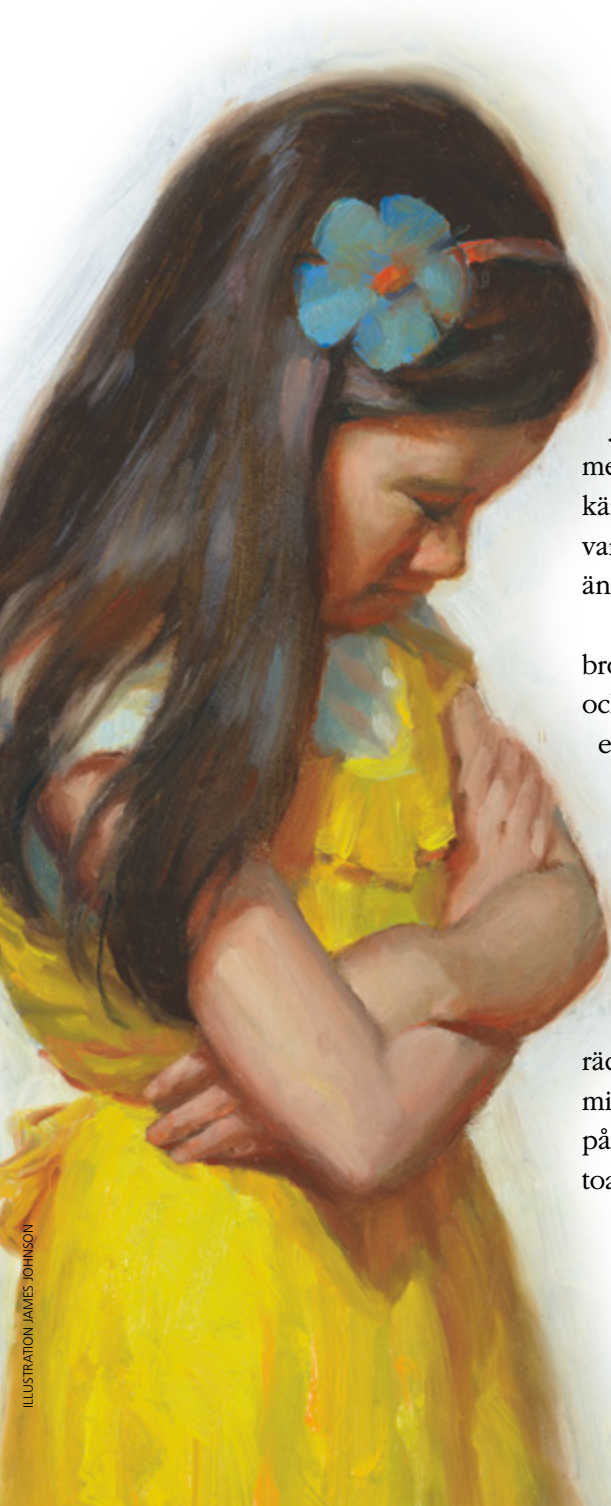
*Från "Jag tror", Liahona,
maj 2013, s. 93–95.*

”Stärk din tro.
Förkunna din tro!
Låt din tro synas!”

Äldste Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas kворum

Jag kände den Helige Anden

Yichen, 6 år, Taiwan

Jag frågade ofta mina föräldrar vad det betyder att "känna den Helige Anden".

Jag hade hört dem prata om det men jag var inte säker på hur det kändes. Mamma berättade att det var en jättebra känsla, men jag var ändå inte säker på vad det betydde.

En morgon höll min ettårige bror på att springa omkring, och han råkade slå i huvudet i ett element. Han fick ett stort sår på huvudet. Han grät och han blödde. Jag var mycket rädd och orolig. Mamma tog hand om såret och satte på plåster. Sedan tog hon mig till skolan.

I skolan var jag fortfarande rädd och orolig när jag tänkte på min bror. Då kom jag att tänka på att jag kunde be. Jag gick till toaletten och bad uppriktigt min

himmelske Fader att han skulle välsigna min bror. När jag hade bett var jag inte rädd längre. Jag hade en bra känsla inom mig och gick tillbaka till klassrummet.

På vägen hem den dagen berättade jag för mamma vad som hade hänt. Hon sade glatt att den varma, fridfulla känslan jag hade var den Helige Anden som tröstade mig. Hon sade att den Helige Anden för det mesta inte talar till oss så som andra människor gör. I stället ger han oss en fridfull känsla.

Efter det lade jag märke till andra gånger när jag kände den Helige Anden. När pappa gav mamma en välsignelse blundade jag och försökte vara mycket vördnadsfull. Då fick jag den där varma känslan igen. Jag vet att för att vi ska känna den Helige Anden lättare behöver vi vara vördnadsfulla. ■

Isas välsignelse

Mackenzie Van Engelenhoven

Baserad på en sann berättelse

"Mina föräldrar grunden lagt i hemmet med prästadörets makt"
(Barnens sångbok, s. 102).

"Är du orolig för något?" frågade mamma Isa när de åkte spår-vagn hem från kyrkan.

Isa stirrade ut över kanalerna som gick kors och tvärs över Amsterdams gator. "Min primärlärare sade att det är en välsignelse att ha prästadömet hemma", sade Isa. "Men pappa har inte prästadömet så vi kan inte få några välsignelser."

"Vi kan faktiskt ha prästadömet hemma fastän din pappa inte är medlem i kyrkan", sade mamma. "Det finns många värdiga prästadömsbärare i församlingen som kan hjälpa dig. Varför inte broder Van Leeuwen, vår hemlärare?"

Isa tyckte om broder Van Leeuwen. Han hade alltid med sig *stroopwafels*, Isas favoritkakor, och pratade med henne om naturvetenskap, hennes bästa skolämne. Men i kyrkan berättade andra barn om hur deras pappor gav dem prästadömsvälsignelser när de var sjuka eller ledsna. Isa kunde inte be sin pappa om en välsignelse.

"Jag älskar pappa", sade Isa. "Men jag önskar att han hade prästadömet."

När de kom hem stod pappa

i köket och lagade middag. "Hur var det i kyrkan?" ropade han till dem.

Isa svarade inte. I stället gick hon till sitt sovrum och slängde sig på sängen. Hon önskade att saker och ting var annorlunda.

Veckan därpå hade Isa ett stort prov i skolan. Varje barn i Holland måste göra ett prov när de är tolv för att se var de ska gå i skolan nästa år. Fastän Isa hade studerat flitigt och var redo, var hon jättenervös. Kvällen innan hade hon ont i magen av nervositet. Hon kunde inte sova. Medan hon vände och vred sig i sängen kom hon att tänka på en primärlektion om att man kunde be om en prästadömsvälsignelse om man var rädd. Hennes pappa kunde inte ge henne en välsignelse, men hon visste att hennes himmelske Fader skulle hjälpa henne om hon bad om det.

Isa klev upp ur sängen och gick ut i vardagsrummet. Mamma var på jobbet men pappa satt på soffan och tittade på teve.

"Är allting okej?" frågade pappa.

"Jag är jättenervös för provet i morgon", sade Isa. "Tror du att vi kan ringa broder Van Leeuwen och be honom komma och ge mig en välsignelse?"

"Jag tycker det är en bra idé", sade pappa. "Jag ska ringa honom."

Snart kom broder Van Leeuwen och hans son Jaan dit och gav Isa en välsignelse. Broder Van Leeuwen bad vår himmelske Fader att hjälpa Isa så att hon inte skulle vara nervös för provet och att hon skulle göra bra ifrån sig. Medan broder Van Leeuwen gav Isa välsignelsen satt pappa på soffan med korslagda armar och blundade.

Efter välsignelsen kände Isa sig mycket bättre. Hon hade inte så ont i magen längre och var faktiskt lite sömning. "Lycka till i morgon", sade broder Van Leeuwen innan de gick. "Du har arbetat flitigt och jag vet att vår himmelske Fader hjälper dig att göra ett bra jobb."

"Jag är stolt över att du har en sådan tro", sade pappa till Isa när

"Vi kan leva 'i hem med prästadömet's makt' oavsett våra omständigheter."

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum, "Prästadömet's kraft", *Liahona*, nov. 2013, s. 92.

han stoppade om henne. "Även om jag inte är medlem i kyrkan så är jag glad att du tror på Gud, och jag hoppas du vet att jag också gör det."

"Tack, pappa", sade Isa och han pussade henne på kinden.

När Isa kröp ihop under täcket kände hon sig glad och fridfull. Hon var tacksam över att ha en pappa som älskade henne. Hon var glad att hennes pappa trodde på vår himmelske Fader och Jesus. Och hon visste att prästadömet alltid kunde välsigna henne och hennes hem. ■

Författaren bor i Massachusetts i USA.

Äldste
Kazuhiko Yamashita
i de sjuttios kvorum

Ett fåraktigt lejon

"Jag är Guds lilla barn, och han har satt mig här" (Barnens sångbok, s. 2).

En av mina favoritberättelser är den om det fåraktiga lejonet Lambert. Den blev känd som tecknad serie för några år sedan.

Lambert var en lejonunge som hade levt med en flock får sedan han föddes. Därför trodde han att han var ett får. En kväll på våren låg Lambert och flocken och sov fridfullt. Plötsligt hörde Lambert på avstånd en vargs skrämmande ylande. Eftersom Lambert trodde

att han var ett får började han darra.

Ylandet blev allt högre och vargen kom närmare och började släpa bort ett av fåren. Plötsligt fick Lambert en stark känsla som han aldrig hade haft förut. Som en blixtnär sprang han mot vargen för att rädda fåret!

Just då insåg Lambert något. "Jag är inget får. Jag är inte son till ett får. Jag är son till ett lejon!" tänkte Lambert. När han skrämde bort vargen och skyddade fåret visste han vem han verkligen var.

Du är ett Guds barn och han älskar dig. Innan vi föddes på jorden var var och en av oss en älskad andeson eller andedotter i vår himmelske Faders familj. Men många av oss inser inte det. Om vi vet vilka vi är kan vi vara som lejonet och kämpa mot det onda så att vi kan skydda varandra och inte gå vilse.

Jag är tacksam för evangeliets och frälsningsplanens underbara gåvor. Jag är tacksam för att vi vet vilka vi är så att vi kan vara starka, precis som Lambert. ■

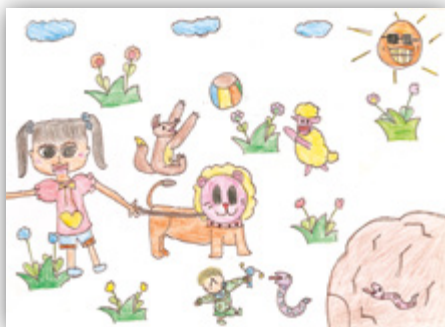

VÅR SIDA

Jag älskar allt som Jesus Kristus har skapat.

You-en, 6 år, Taiwan

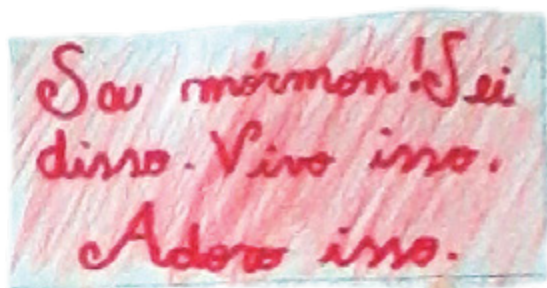
I Andra Nephi 30:12–15 beskrivs tusenårsriket. Jag hoppas att jag får träffa Frälsaren och leka med djuren i tusenårsriket.

You-rou, 10 år, Taiwan

Min teckning visar välsignelserna med att helga sabbatsdagen (se L&F 59:16). Jag älskar djuren.

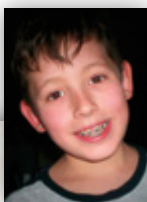
You-ren, 8 år, Taiwan

Jag är mormon! Jag vet det. Jag lever därefter. Jag älskar det, av Laura N., 8 år, Brasilien

Pojken och havet, av Helaman G., 11 år, Mexiko; pristagare i en konsttävling som sponsrades av marinministeriet

När jag besökte templet i Buenos Aires i Argentina med pappa fick jag se många heliga och vackra rum. Det var öppet hus, så många kunde se templet från insidan. Snart är jag gammal nog att besöka templet och utföra dop för de döda. Jag älskar Jesus Kristus och min familj.

Guido R., 10 år, Argentina

*Mālō e
lelei!**

Jag heter **Kaloni** och kommer från Tonga

*Jag tycker om att
vara på stranden med
min familj och leka i
sandens och i havet.*

*Jag gillar att dansa, idrotta
och måla. Jag hjälpte till att
göra en väggmålning som
föreställer frälsningsplanen
till seminariebyggnaden.*

*På veckodagarna tar
jag på mig min skol-
uniform. Sedan går
min familj och jag till
skolan tillsammans.
Pappa arbetar i skolan
och mamma är semin-
arielärare. Jag har en
storasyster som heter
Dorothy och en store-
bror som heter Nelson.*

Min mamma och min moster startade ett familjeprojekt för att tjäna pengar så att alla vi kusiner skulle kunna verka som missionärer en dag. Vi gör kycklingkebab och 'otai och säljer dem på marknaden varje lördag.

Från en intervju med
Amie Jane Leavitt

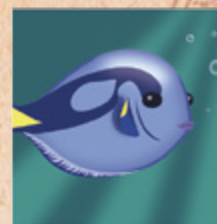
Möt Kaloni från kung-
Mariket Tonga. Hennes
öar är kända som de vänliga
öarna.

Har du någon gång haft
en familjepicknick ute på
juldagen? Kalonis familj
tycker om att ha picknick
på stranden på julen. Efter-
som det är sommar i decem-
ber på södra halvklotet är
det inga problem att ha
picknick på julen! Tioåriga
Kaloni tycker om att till-
bringa många roliga helg-
dagar med sina släktingar. ■

* "Hej vänner!" på tonganska.

*Jag vill gå på coll-
ege och bli semina-
rielärare precis som
mamma. Jag vill också
verka som missionär
och gifta mig i templet.
Men innan dess ska jag
bara njuta av livet i det
här vackra ö-paradiset.*

JAG LÄNGTAR SÅ TILL TEMPLET

*På vägen till skolan går vi förbi
templet. Det känns fridfullt när jag
ser templet. Jag längtar efter att få
besöka det en dag.*

*Templet i Nuku'alofa invigdes
1983. Det renoverades och återin-
vigdes 2007.*

REDO ATT ÅKA!

*Kalonis väska är packad med
några av hennes favoritsaker.
Vilka av de här sakerna skulle
du packa i din väska?*

Sunda aktiviteter stärker min familj

Jennifer Maddy

Lucas hade tråkigt. Han gick runt i huset för att hitta någon som ville leka med honom. Hans bror Ben spelade spel på datorn. Hans syster Sophie sms:ade till sin vän. Mamma tittade igenom posten och pappa läste.

"Det är tråkigt här", sade Lucas.

Pappa tittade upp från sin bok.

"Vad menar du?"

"Vi gör ingenting tillsammans", sade Lucas. "Alla gör bara sin egen grej."

Pappa slog ihop sin bok. "Du har rätt", sade han. "Jag samlar ihop familjen och så gör vi något roligt."

Lucas log. "Jättebra!"

Några minuter senare satt Lucas familj tillsammans och funderade på vad de skulle göra. Sophie ville sms:a till sin vän. Ben ville fortsätta spela sitt dataspel.

"Min kompis Paul tycker om att gå på promenad med sin familj", sade Lucas.

"Och Alexanders familj tycker om att idrotta."

Men Sophia ville inte gå ut i värmen och Ben kunde inte idrotta för han hade gjort sig illa i benet.

"Det där är sådant som dina vänner tycker är roligt att göra, Lucas", sade mamma, "men vad tycker *vår* familj om att göra?"

Ben sade att han tyckte om att spela spel. Sophie sade att hon tyckte om att läsa. Lucas sade att han tyckte om att leka med racerbilar.

"Vi väljer att göra en av sakerna nu", sade pappa. "Vi kan väl spela ett spel först?"

Snart var alla samlade runt ett spel och började spela. Efter en stund lade Sophie ner sin mobil. Ben slutade titta mot datorn. När de hade spelat klart hade alla leenden på läpparna, men Lucas leende var störst. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SÅNG

- "Familjen" (*Lilla stjärnan*, apr. 2004, s. LS11)

FÖRSLAG TILL FAMILJESAMTAL

Profeten och apostlarna säger att det är viktigt att vi tillbringar tid tillsammans som familj. När ni gör något som familj så lär ni er mer om varandra och har roligt tillsammans. Vad tycker din familj om att göra? Samtala om hur de aktiviteterna gör att ni kommer närmare varandra. Ni kan sätta upp ett mål att ha en ny aktivitet som familjen här månaden.

EN ROLIG MÅNAD

Planera tillsammans med din familj vad ni vill göra under månaden. När ni har gjort något som finns med här, klipper du ut bilden och tejpar eller klistrar fast den på dagen när ni hade aktiviteten. Gör tomma bilder där ni kan lägga till egna aktiviteter!

Augusti 2014

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Spela ett spel

Gå på promenad

Åk till templet

Åk på en cykeltur

Bada

Ha familjens
hemmafton

Sjung tillsammans

Spela ett bollspel

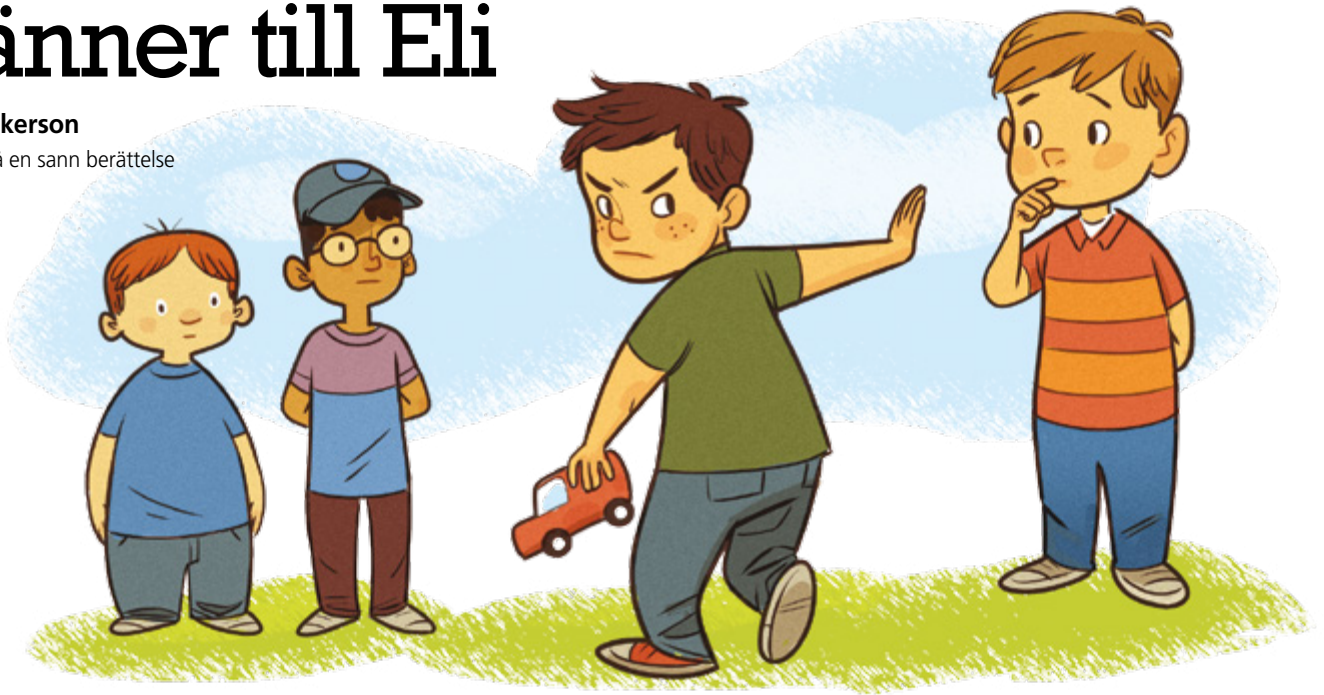

Läs en berättelse

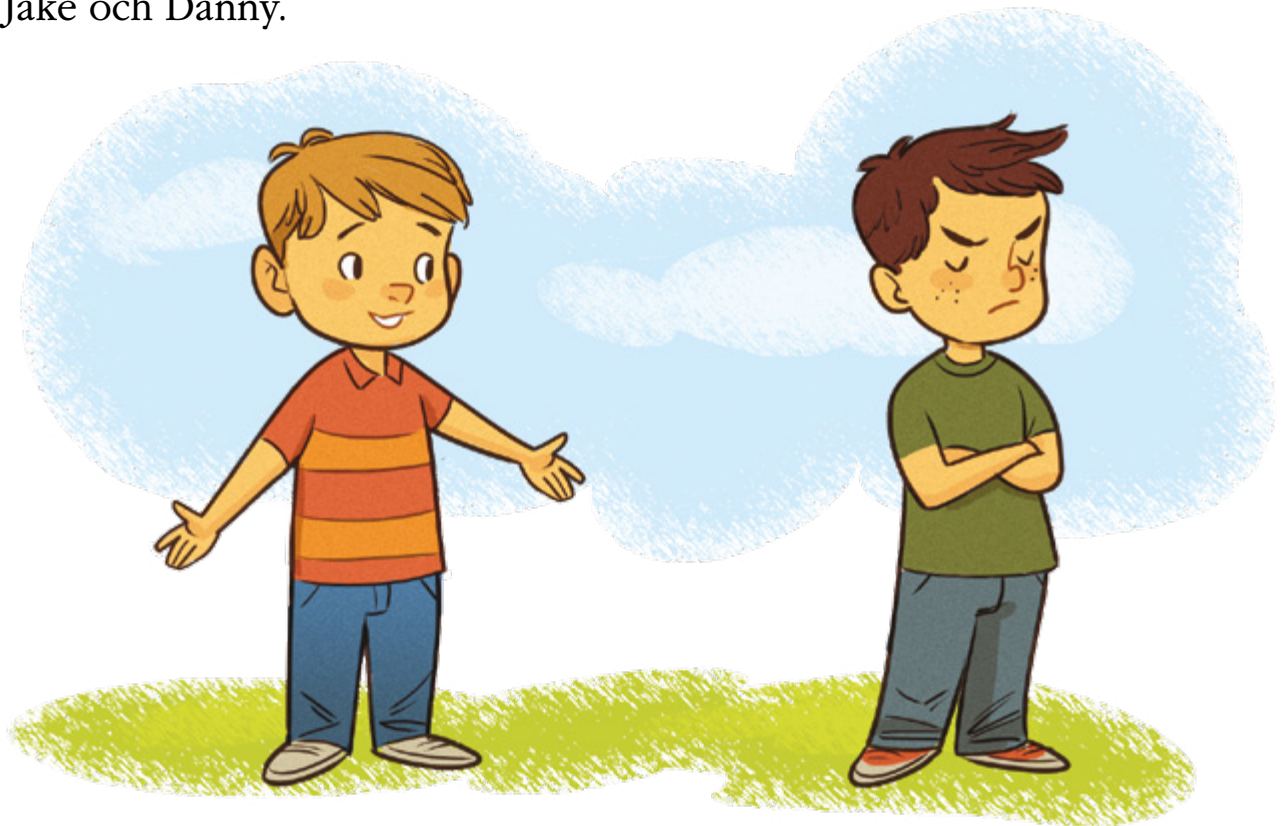
Vänner till Eli

Jane Nickerson

Baserad på en sann berättelse

Eli försökte vara en god vän. Men Will ville inte leka med honom.
”Om ni leker med Eli så får ni inte leka med mig”, sade Will till Jake och Danny.

Eli bad Will vänligt men Will sade: ”Nej. Stick!”

Eli försökte vara med när de andra pojkarna lekte tafatt. Men ingen jagade Eli.

En dag tog Eli med sig några leksaker till skolan. En ny flicka som hette Emma tittade på när han lekte.

"Vill du leka med mig?" frågade Eli.

"Ja", sade Emma. "Det ser roligt ut."

Jake och Danny frågade: "Får vi också vara med?"
"Ja", sade Eli.

Will såg ensam ut.
"Kom igen Will", sade Eli. "Du får också vara med." ■

Leka tillsammans

Titta på leksakerna på lekplatsen.
Räkna hur många barn som leker
med varje leksak.

RÄDSLAN ERSATTES MED TRO

Katherine Nelson

När min bästa vän såg mig märkte hon genast att något var på tok. "Vi gjorde slut", sade jag tyst. Jag hade kommit hem efter ett långt samtal med den unge mannen som jag hade dejtat. Fastän det var tråkigt att skiljas åt var vi båda överens om att det var det rätta för oss.

Men allteftersom veckorna gick började jag känna mig osäker på mitt beslut. Tänk om jag aldrig hittade någon annan att dejta och aldrig blev gift. Tänk om jag hade gjort för stor affär av våra olikheter.

Jag kände mig så ensam och osäker att jag övervägde att ta reda på om han var villig att ge vår relation en ny chans. Jag var, som äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum beskrev, "missnöjd med nuvarande förhållanden och ... [hade] en mörk bild av framtiden".¹

En kväll några veckor efter vårt uppbrott läste jag om Frälsarens uppståndelse. I Lukasevangeliet står det att på den tredje dagen efter att Frälsaren hade lagts i graven, gick trofasta efterföljare dit för att smörja hans kropp med kryddor. Men de upptäckte att stenen som täckte gravöppningen hade rullats bort och att kroppen var borta. Två änglar uppenbarade sig då för dem och sade: "Varför

Tänk om jag aldrig hittar någon annan att dejta och aldrig blir gift.

söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått" (Luk. 24:5–6).

Änglarnas fråga slog mig plötsligt med oanad styrka. Jag hade aldrig tänkt på vad Jesu besökare kanske kände när de insåg att de letade på fel plats efter sin Frälsare. Jag hade aldrig tänkt på vilken utmaning det måste ha varit för dem att tro att Jesus hade lämnat gravens förruttnelse bakom sig och uppstått i härlighet.

Skriftstället var en mild tillrättavisning. Jag insåg att jag, liksom Frälsarens vänner, sökte tröst på fel plats. Att vältra mig i det förflutna och "fåfängt längta efter gårdagen"² gav ingen tröst och motiverade mig inte att agera konstruktivt. Jag insåg att jag behövde sluta söka i graven av gångna upplevelser. Jag behövde ersätta min rädsla med tro och lita på att Frälsaren kunde ge liv åt mina upplevelser i det förflutna.

Jag tänker ofta på det skriftstället när jag börjar ångra val jag har gjort eller längtar tillbaka till ögonblick i det förflutna. Tack vare Frälsaren kan vi börja om på nytt. Tack vare Frälsaren kan vi se tillbaka "för att göra anspråk på glöden från lysande upplevelser men inte [på] askan", i vetskapen om att det förflutna är något "vi [ska] lära oss av men inte leva i".³ I stället för att slösa bort tid med ånger kan vi se framtiden an med tro. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. Jeffrey R. Holland, "Det bästa ligger framför oss", *Liahona*, jan 2010, s. 18; se också "Remember Lot's Wife" (andligt möte vid Brigham Young-universitetet 13 jan. 2009), s. 3; speeches.byu.edu.
2. Jeffrey R. Holland, "Det bästa ligger framför oss", s. 18.
3. Jeffrey R. Holland, "Det bästa ligger framför oss", s. 18.

Vilka val leder till lycka i en familj?

“Vår himmelske Fader har gjort var och en av oss unik. Det finns inte två som har exakt samma upplevelser. Det finns inte två familjer som är likadana. Så det är inte förvånande att det är svårt att ge råd om hur man väljer ett lyckligt familjeliv. Ändå har en kärleksfull himmelsk Fader pekats ut samma väg till lycka för alla sina barn. Oavsett våra egna egenskaper eller vad vi ... kommer att uppleva, finns det bara en lycksalighetsplan. Planen är att hålla alla Guds bud.”

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

UPPTRÄD

som om du ska stanna länge

Den här tiden i ditt liv är full av snabba förändringar, men du kan ändå göra det bästa av din situation oavsett tidsram.

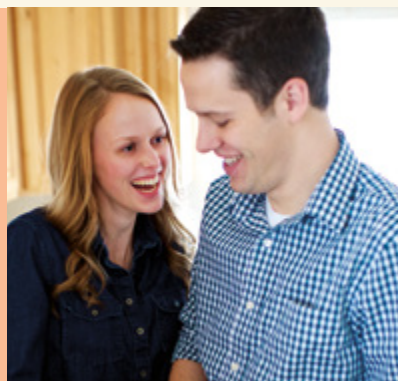
s.42

FÖR UNGDOMAR

DÄRFÖR ÄR ÄKTENSKAPET **HÄRLIGT!**

Tro oss: Du kommer att älska att vara gift med din eviga livskamrat, och här berättar vi varför.

s.62

FÖR BARN

Ett fåraktigt lejon

Lejonet Lambert trodde att han var ett får. Och så dök en skrämmande varg upp.

s.70

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Prästadömet välsignelser och kraft

Äldste Joaquim Moreira, Portugal

Områdespresidentskapet

Vår dotter Ruth påbörjade nyligen sin mission i São Paulomissionen Syd. Innan hon reste till Brasilien åkte vi som familj till templet i Madrid så att hon kunde ta emot sina begåvningsförrättningar. Vi hade en upplevelse som förenade hela vår familj.

Som förberedelse inför vår tempelresa samlade vi familjen, först och främst för att organisera namnen på våra förfäder för att kunna utföra frälsningsförrättningarna å deras vägnar.

Vi fick härigenom några unika upplevelser som familj. Vi kände en mycket stark kärlek för var och en av dem och en önskan att få vara tillsammans med dem för evigt en dag och berätta för varandra om det vi upplevt här på jorden.

Templets förrättningar är heliga och formella handlingar som utförs med prästadömet myndighet och är nödvändiga för vår upphöjelse. Vår himmelske Fader glömmar aldrig bort sina barn utan kommer lika mycket ihåg dem som fortfarande finns i det här livet som dem som gått vidare.

Genom den upplevelsen kunde vi bestyrka att "vi är hans barn. ... Han älskar oss. ... Han vill tala med oss, och vi kan tala med honom genom uppriktig bön."¹ Vi såg också uppfyllelsen av skriftstället: "Därför är gudaktighetens

**Äldste Joaquim
Moreira**

kraft uppenbar i dess förordningar."² I denna sista tidsutdelning är förväntningarna stora på upprättandet av Sion. Att åtnjuta prästadömet välsignelser och kraft är ett nödvändigt steg i dessa viktiga händelser.

De prästadömet välsignelser som gagnar hela mänskligheten i den här tidsutdelningen innefattar:

Evangeliets återställelse

*Den sanna kunskapen om Gud,
vår evige Fader*

*Vikten av att förstå moralisk
handlingsfrihet i vårt liv*

För att alla Guds barn ska kunna få den här kunskapen, sade Frälsaren:

"Se, jag skall påskynda mitt verk i dess tid."³

För att vi ska kunna påskynda hans verk är det av största vikt att frälsningens förrättningar utförs här på jorden. Det är genom heliga förrättningar, så som dop och konfirmation, som vi lär oss om Guds makt och kärlek och på så sätt kan känna hans inflytande i vårt liv.

Prästadömet kraft kan endast ses i handlingar: "Se, jag skall uppenbara prästadömet för er genom profeten Elias hand, innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder.

Om det inte vore så, skulle hela jorden bli fullständigt ödelagd vid hans ankomst.”⁴

I uppfyllelsen av detta löfte från profeten Elia, har vi framkomsten av *Mormons bok*, på vars första sida det står:

”Avsedd att visa återstoden av Israels hus vilka stora ting Herren gjort för deras fäder samt att de skall få kunskap om ... att de inte är förskjutna för evigt.”⁵

På grund av dessa löften har jag studerat alla de stora ting Herren har gjort för Adam, Enok, Noa, Abraham, Isak och Jakob, våra fäder, så att jag bättre kunde förstå vår tid och delta i verket att frälsa både de levande och de döda. Således har jag i hjärtat fått en större önskan att delta i missionsverksamheten och i frälsningen och arbetet med att utföra förrättningar till förmån för mina förfäder.

Jag minns tydligt dagen då jag döptes och konfirmerades som medlem i kyrkan. Och det första jag och min bror gjorde var att utföra vår familjs släktforskning. När vi upptäckte vad de uppnått och deras uppoffringar, var den kärlek vi kände för var och en av dem något vi aldrig glömmer. Den tro som fick oss att besöka offentliga registerkontor för att få nya uppgifter, stärkte våra vittnesbörd och vår tro på Jesus Kristus och skapade en känsla av evig familjesammanhållning.

Jag är evigt tacksam för att jag vet att en 14 år gammal Joseph Smith bestämde sig för att fråga Gud, den evige Fadern, ”vilken av alla sekterna som var den rätta”.⁶ Därigenom har jag kunnat åtnjuta prästadömetts välsignelser och kraft i mitt liv och i min familjs liv. ■

FOTNOTER

1. *Predika mitt evangelium*, s. 31

2. Läran och förbunden 84:20

3. Läran och förbunden 88:73

4. Läran och förbunden 2:1-3

5. Titelbladet i *Mormons bok*.

6. Den kostbara pärlan, Joseph Smith – Historien 1:18

FamilySearch besöker Norden för att få förklaring på framgångar

Birgitta Wennerlund

Bland medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga över hela världen är det endast 2,3 % som skickar in namn till templet. I Europa är siffran 3,6 % och i Sverige 4,4 % och Danmark 5,3 %. Av den anledningen kom ledande inom FamilySearch till Köpenhamn första lördagen i mars för att ta reda på anledningarna till framgångarna.

”Vi behöver ändra vårt sätt att tänka”, sade äldste Packer i de sjuttios första kvorum. ”Släktforskning är mer än genealogi, det handlar om familjer. När vi gifter oss och bildar familj skapar vi släkthistoria. När vi uppfostrar barn rör det sig också om släkthistoria. Vi behöver tänka familjer i stället!”

Till mötet kom också presidentskapen för Köpenhamns, Århus och Malmö stav, samt tempelområdets släktforskningsrådgivande Torben Valgren, som också ledde mötet. Även tempelpresident H. James Williams och Shawn D. Sederholm, missionspresident i Danmark, Island och Grönland deltog.

Vid brasaftonen som under fredagen hölls i Malmö, betonade talarna vikten av berättelser om släkten för att hjälpa ungdomarnas hjärtan att vändas till sina fäder.

Varje stav fick tillfälle att rapportera om sina framgångar och det framkom med stor tydlighet att de nordiska länderna är välsignade med många kyrkoböcker som bevarats i flera hundra år. Intresset bland allmänheten är stort i alla tre länderna, och många använder sig av internet och kan använda datorer.

”Men i det land där flest medlemmar skickar in namn till templet, det vill säga Elfenbenskusten i Afrika, där hade ingen av dem någon dator”, sade äldste Tim J Dyches, som presiderade över mötet. ”De visste inte att man kunde få ett namn i templet, utan trodde att man måste ha egna namn med sig. När de funnit namnen på sina förfäder åkte de i tio timmar till templet.”

”Även om ni här i Norden har bättre resultat än övriga Europa, så tänk på att det fortfarande

FOTO: TORBEN ENGBERG

Från vänster äldste Ingvar Olsson, områdessjuttio med ansvar för släktforskningen i Danmark och Sverige; Steve Rockwood, chef för internationella släktforskningsavdelningen; äldste Dennis C. Brimhall, chef för släktforskningsavdelningen; äldste Allan F. Packer i de sjuttios första kvorum och äldste Tim J. Dyches i de sjuttios andra kvorum.

är cirka 95 % som ännu inte får välsignelserna av att arbeta med att föra sin släkt till templet”, sade äldste Brimhall, chef för släktforskningsavdelningen, och kom med några råd till stavs-presidenterna. Råden finns i ett ”Spiritual Passport” (finns ännu bara på engelska) och lyder:

1. Använd handledningen ”Att vända hjärtan” som kärnan i församlingens planering.
2. Kalla ungdomar som släktforskningshandledare.
3. Ha minst tre aktiva handledare.

4. Låt ungdomarna ta fram minst 50 % av alla namn som skickas till templet.
5. Tilldela medlemmar en handledare som kan hjälpa dem.
6. Låt handledarna hjälpa nya medlemmar.
7. Låt handledarna regelbundet träffa prästadörets ledare.

Mötet avslutades med inspirerande vittnesbörd av de gästande generalauktoriteter och stavsämbetsmännen åkte hem med större entusiasm och tro på framtiden. ■

SM-mästare och blivande missionär

Helena Österlund

Möt Andreas Lindquist, 19 år. Han är killen som bott hemifrån sedan han var 16 år då han började på Judo-gymnasiet i Lindesberg. Han har bara varit hemma hos föräldrarna och syskonen varannan helg och på loven. En lång skadepå period gjorde att han inte kunde tävla på många, många månader. Men sommaren 2013 var skadorna äntligen läkta och han var tillbaka på tävlingarna. Det har aldrig gått så bra för honom att tävla som säsongen 2013-2014. När vi träffade honom på sportlovet hemma hos sina föräldrar i Handen, hade han precis vunnit SM i judo! Han visar oss rummet hemma hos föräldrarna där de har hängt och ställt alla hans andra priser. De är många.

Men hur duktig han än är i judo är det inte därför vi träffar honom. Det är istället för hans orubbliga vilja och engagemang att gå ut som missionär. Trots alla sina segrar. Trots landslagets förfrågningar om han inte vill tävla ännu mer för dem. Trots att en EM-tävling hägrar i höst.

”Nej, inte en chans. Det spelar ingen roll om jag så vinner ALLT fram till studenten i juni. Jag ska ut på mission. Punkt. Det är ingen diskussion.”

Hur kommer det sig att en ung man i din ålder, som har alla förutsättningar att ta sig långt i sin judokarriär, utan att tveka, säger så?

”Sommaren när jag var 17 var jag skadad och hemma. Hela sommaren. Jag följde med de unga vuxna och missionärerna på ”Sports Night” som de hade varje vecka i Gubbängens kapell. Jag slogs av hur glada missionärerna alltid var. Och den otroligt positiva känsla som jag alltid

fick när jag var runt dem. Det var då jag bestämde mig: Jag ska på mission.”

Hade du inte velat gå på mission innan?

”Jo, det har alltid funnits där. Men det var inte förrän då jag verkligen kände av mig själv att jag ville. På riktigt. Det är ändå två år. Det är lång tid. Men efter det var det inget snack.

Faktiskt så är all min judo-träning en del i att jag ville bli missionär. När jag var liten berättade alltid min farfar om när han hade behövt beskydda sin kamrat på mission. Jag tänkte direkt att ’jag ska skaffa mig svart bälte, så jag kan beskydda min kamrat’. Och på den vägen är det.

Nu är jag bara så taggad att komma iväg! Det känns så segt att behöva vänta flera månader till. Tre veckor efter studenten drar jag! Det ska bli så underbart kul att få undervisa om evangeliet och få hjälpa andra. Jag hade helst gått redan förra sommaren”, skrattar Andreas.

Vi måste fråga den uppenbara frågan:

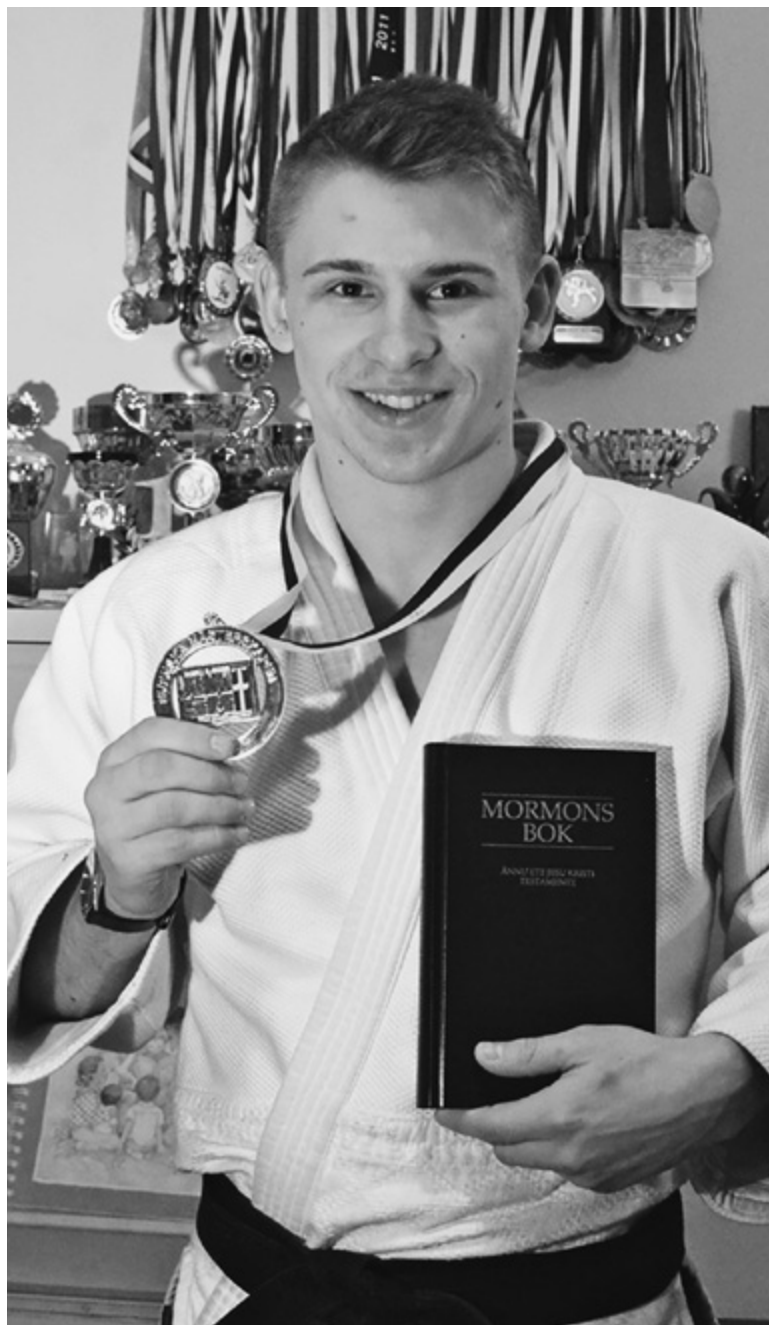
Hur har du gjort med tävlingar på söndagar?

”Jag har aldrig tävlat på söndagar. Det har aldrig varit någon grej. Jag har alltid gillat det vi hade hemma; på söndagar går man till kyrkan. Dessutom är judo helt på individ-nivå. Det drabbar ingen annan att jag hoppar över vissa, ibland viktiga, tävlingar.

För mig har det också varit en skön vilodag. Annars är det upp till nio träningar i veckan, plus tävlingar. Så att ha söndagen ledig från sånt har bara varit skönt. Jag ville träffa mina kyrk-vänner och lära mig mer om evangeliet.”

När vi sedan går för att ta kortet framför alla hans priser ser vi vad han menar med sin övertygelse. Visst är han glad och stolt över priserna, visst glänser de och visst är de många. Men de har inte en chans mot den blåa boken i hans hand som varken är ”många” eller glänser nämnvärt. Det är den Andreas vill berätta om och

glädjen som kan komma in i människors liv om de följer dess uppmaningar. (Och skulle han råka ut för trubbel kommer han definitivt att kunna försvara sin kamrat.) ■

Andreas Lindquist, 19 år, med sin SM-medalj runt halsen och Mormons bok i handen.

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Musikafton i Trollhättan

Leif Olsson, Trollhättans församling

Trollhättan: Efter förra årets mycket uppskattade "Musikafton" i Trollhättans församling var det så dags igen för en ny "Konsert" lördagen den 22 Mars 2014. Denna gång med lite mer lättsam underhållning där flera medlemmar fick visa upp sina "talanger" inom musikens värld.

Det bjöds på alltifrån svängig "Boogie Woogie" med Michael Lindman på piano och Leif Olsson på gitarr och munspel till musikalinslag såsom "Kristina från Duvemåla". "Du måste finnas" framfördes av skönsjungande Jessica Johansson. "The Music of The Night" sjöngs med stor inlevelse av Michael Jageklint och två nummer från musikalen *Les Misérables* framfördes också: "Led hans väg" sjöngs av Michael och Jessica framförde "I dreamed a dream". Christina Christiansson och Lotta Jubell medverkade med "Byssan Lull" och "Scarborough fair", ackompanjerade av Samuel Jubell och Leif Olsson. Syskonen Amanda och Samuel Jubell framförde låten ur filmen *Hobbit*: "I see fire." Michael Lindman spelade allt från "Boogie till Klassiskt" med sina flinka fingrar över tangentbordet.

FOTO ROGER CHRISTIANSSON

Fler som fanns med på scenen var Christine Hermansson som sjöng "Valborg", ackompanjerad av Jessica Johansson på piano. Christina Christiansson

Mikael Jageklint sjöng på Musikaftonen i Trollhättan.

sjöng "Du har låtit din kärlek få försvinna". "Min soldat" framfördes av Jessica Johansson med Michael Jageklint vid pianot.

Eftersom man annonserat i ortstidningen så kom några tack vare att de läst tidningen. Många medlemmar med släkt och vänner kom och det uppskattades

att mellan 80-90 personer var närvarande. Både publik och medverkande var mycket nöjda med kvällen som avslutades med förfriskningar.

Redan i skrivande stund planeras en ny "Musikafton" någon gång under hösten och vi hoppas på lika stor publiktillströmning även då! ■

Släktforskarmöte i Malmö gav inspiration och glädje

Ingrid Rydström, Gubbängens församling

Tänk vad ett telefonsamtal kan föra med sig. För oss ledde det till att vi fick en möjlighet att närvara vid ett fantastiskt möte i Malmö den 28 februari 2014 som handlade om släktforskning. Det var ledarna för Family History i kyrkan som höll detta möte; äldste Allan F. Packer i de sjuttios första kvorum och andre rådgivaren i presidentskapet för området Europa, äldste Timothy J. Dyches. Dessa båda hade också sina hustrur med sig. Övriga medverkande var Dennis Brimhall, chef för Family History och hans hustru samt äldste Steve Rockwood, chef för internationella släktforskningsavdelningen.

Detta var ett möte som gav så mycket inspiration och glädje till arbetet med släktforskning och släkthistoria som det bara är möjligt.

Syster Brimhall förklarade skillnaden mellan släktforskning, som handlar om namn, platser samt data och Family History eller släkthistoria, som är berättelser om våra förfäder och deras liv och leverne. Hon berättade gripande om sin anmoder som mycket ung emigrerade från Danmark till Amerika där hon blev svårt sjuk. Vid samma tid fanns det också en ung man som hade emigrerat från Danmark till Amerika, som fick i uppgift att hjälpa de som var mycket svårt sjuka. Syster Brimhalls anmoder var döende men tack vare denne unge mans omvårdnad så överlevde hon och kunde dessutom under stora svårigheter ta sig över prärien till Saltsjödalen. När de kom fram till Saltsjödalen blev den här mannen hennes make.

Äldste Brimhall, fortsatte på temat, skillnaden mellan släktforskning och släkthistoria. Allt

FOTO: ROGER CHRISTIANSSON

Under Musikaftonen var det många framträdanden, här Christina Christiansson och Lotta Jubell som sjöng tillsammans.

mellan födelse och död är släkthistoria. Kyrkan har tagit fram ett häfte som heter "My Family" eller "Min familj" som omfattar fyra generationer. I den kan man skriva in beskrivningar av sina släktingar och sätta in foton. Det här häftet är till stor hjälp för dem som vill påbörja sin släkthistoria. Även de som redan har kommit långt med sina uppteckningar uppmanas att fylla i ett sådant här häfte, där man börjar med att beskriva sig själv. Detta med tanke på kommande generationer. På vägen hem från Malmö satt min man och jag i bilen och försökte beskriva oss själva. Det var inte lätt.

Att Family History är lika med Love Story åskådliggjorde äldste Steve Rockwood på ett mycket levande sätt. Han berättade om hur han träffade en fantastisk svensk flicka som sedan blev hans hustru. När man börjar sin forskning ska man alltid börja med "stories". En ung kvinna, som satt bland åhörarna, liknades vid hans fru, som ung, och sedan utsåg han en ung man, som fick likna honom själv som ung. Han bad dem att komma upp på förhöjningen, likaså bad han att alla under 30 år också skulle komma upp på förhöjningen. Dessa fick nu bli det unga parets barn och barnbarn samt mor- och farföräldrar med flera generationer tillbaka i tiden. Det här blev en mycket levande och rolig framställning där man verkligen fick en känsla av att det inte bara är namn som vi söker utan det är riktiga människor som har levt händelserika liv. Liv som skiljer sig totalt från de liv som vi lever i dag. Äldste Rockwood betonade också vikten av att följa äldste Bednars uppmaning att involvera ungdomarna i släktforskningen.

Syster Packer talade om sina svenska förfäder och problemet med att det fanns två döttrar i en familj som hade samma förnamn som tidigare döttrar, vilka hade avlidit när de var 2 respektive 3 dagar gamla. Problemet upptäckte hon när hon

granskade sina uppteckningar och såg att en anmoder hade dött när hon endast var två dagar gammal. Det kunde ju inte stämma. Efter en del forskning fick hon förklaringen och kunde lägga till ytterligare två döttrar till den här familjen samt göra tempelarbete för dem. Förr gav man gärna samma förnamn som ett avlidet barn hade haft, till ett nytt barn. Det här fenomenet är dessvärre vanligt inom våra tidigare svenska släkter. Själv har jag hittat familjer med tre olika barn som har hetat Anders, där barn ett och två har avlidit i späda ålder.

Ett brev har kommit från första presidentskapet där det finns en uppmaning att påskynda arbetet med släkthistoria, berättade äldste Packer. Det är inte kyrkan som organisation som kommer att finnas i evigheten utan det är eviga familjer.

Äldste Packer tog fram sitt pass och sa att han måste uppfylla alla kvalifikationer som finns i hans pass för att han ska kunna komma in i det land som han vill besöka. De som är avlidna och vill komma in i det celestialet kanske inte har alla kvalifikationer ännu så då måste vi som nu lever på jorden hjälpa dem genom att utföra tempelarbete. Starta med berättelser och bilder var hans tips.

Efter den här kvällen har mitt vittnesbörd om släktforskning och släkthistoria vuxit ännu mer vilket jag inte trodde var möjligt. Vi har ett fantastiskt arbete att utföra och jag hoppas att ungdomarna av i dag är klokare än vad jag var som ung och börjar med sin släktforskning redan som unga. Varför gjorde inte jag det? Tänk då hade jag ju kunnat prata med mina släktingar och fått höra deras berättelser. Nu är de ju döda allesammans. Jag önskar alla lycka till i detta storslagna arbete och hoppas att ni alla kan känna samma glädje som jag när ni forskar efter era avlidna släktingar. ■

Släktforskning är något som jag älskar!

Johanna Killpack, USA

Släktforskning är ett område som det pratas en hel del om i kyrkan och som jag har haft många lektioner om när jag växte upp i kyrkan. Ändå så känns det som en av de svårare uppmaningarna att följa. Var ska man börja? Mycket av min familjs släktforskning gjordes av min farfar och farmor som varit medlemmar i kyrkan en längre tid, så det kändes omöjligt att tillägga något på den sidan. Min mormor är inte medlem i kyrkan och hennes danska släkt har varit väldigt svår att efterforska för min mamma. Jag och mamma började släktforska tillsammans när jag var runt femton år gammal. Först var det ganska motvilligt från min sida, men efter att ha hittat det första namnet så var det inte svårt att forska. Släktforskning är lite som ett spel. Man måste hitta alla ledtrådar och försöka pussla ihop familjer tillsammans och dubbelkolla om det som man hittat stämmer.

Jag flyttade hemifrån när jag var 18 år och när jag gick på universitet i USA fanns det ingen tid över till släktforskning. Efter att jag tagit examen förra våren så var jag arbetslös under några månader, en tid som var väldigt frustrerande för mig. Jag var väldigt rastlös och frågade mamma vad jag skulle göra. Hon såg sin chans och föreslog släktforskning. Jag tänkte: "Varför inte?" Det jag inte visste då var att släktforskning skulle bli något som jag älskar. Känslan att hitta en familj

och skicka deras namn till templet är något av det bästa som finns. Det mest fantastiska är att det kändes som att jag utvecklade relationer med mina släktingar. Att hitta deras namn, födelsedatum, dödsdatum och andra livshändelser gjorde ett djupt intryck på mig.

I september förra året var jag hemma i Sverige hos mina föräldrar och vi planerade en resa till Danmark. Vi åkte runt i alla små byar som mina förfäder kommer ifrån, och vi hittade till och med ett av våra förfäders namn på en gravsten på en av alla kyrkogårdar vi besökte. Jag kände en stark tacksamhet och närhet till alla de som har gått före mig, och det var en fantastisk upplevelse som jag alltid kommer att hålla kvar. Jag ser nu fram emot att utföra tempelarbetet för dessa förfäder som jag själv har hittat i kyrkböckerna.

Mamma och jag släktforskar fortfarande tillsammans då och då. Genom Skype är det möjligt trots att vi bor så långt från varandra.

Mitt vittnesbörd om släktforskning är otroligt starkt. Om vi är villiga att sitta ner och ta tid från våra liv så kommer det att välsigna oss på sätt som känns överkliga. Jag är otroligt tacksam för uppmaningen som jag har hört under hela min uppväxt i kyrkan och jag är ännu mer tacksam att jag följde uppmaningen och tog mig tid att börja, för det har gett mycket mer än jag kunde föreställa mig. ■

FOTO JOHANNA KILLPACK

Johanna Killpack

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas. Se kyrkans svenska hemsida www.jesukristikyrka.se

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör

eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör

helena.osterlund@gmail.com

Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby

Tel. 08-7770401 ■